226
E 9

127

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 9

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 9

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 9

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 9

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 9

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 9

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 9

~~10 K. I. 140.~~
226 E 9.
N. Kr. 565

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 9

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 9

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 9

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 9

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 9

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 9

Quedam elegantiſſime et breuiores epiſtole. M. Tullij Cice ronis et. C. Plinij Secundi

KONINKLIJKE BIBLIOTHEEK

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 9

Pro inebriatione sanguinis christi

Sanguis domini mei iesu christi preciosissimus effusus in redemptionem
humani generis lavet animam meam et omnium fidelium vivorum et
mortuorum et sit precium iustificationis nostre et redemptionis nostre in
eternum A M E N

Item quicumque volunt apprehendere facillime sine aliquo
gravamine ille debet considerare significationem unius primitive speciei
et secundum illam considerationem facillime sciet significationibus
ceterarum dictionum derivativarum speciei Exemplum secundum significationem
huius unius simplicis figure scilicet amor et amoris facillime
scio significationem omnium ~~deriv~~ derivatorum ab eo descendentium regula est
quod quicumque sciret scientiam aliquorum duorum simplicium figure ille facillime posset scire
omnia significata omnium duarum ~~simplicium~~ compositarum figure illorum simplicium

¶M. Tullius Cicero Lentulo procõ ſuli Salutem dicit plurimã

Ut gerãtur accipies ex pollione. qui oĩbus negocijs non
interfuit ſolũ. ſed prefuit. Me in ſummo dolore quez de
tuis rebus capio. maxime ſcʒ conſolat ſpes. ꝙ ego valde ſu
ſpicor fore. vt infringatur hoĩm improbitas conſilijs tuoꝝ amicorum
et ipã die quã debilitatur cogitatões ꝛ inimicoꝝ ꝛ peditoꝝ. Facile ſe
cundo loco me conſolatur recordatio meoꝝ tꝑm quoꝝ imaginem vi
deo tuis in rebus Nã etſi minore in re violat tua dignitas ꝗꝫ mea ſalꝰ
afflicta ſit. tanta tñ eſt ſilitudo vt ſpecte te mihi ignoſcere. ſi ea non ti/
mueris q̃ ne tu quidẽ vnꝗꝫ timenda duxiſſi Sed preſta te eum q̃ mi
bi a teneris (vt greci dicõt) vnguiculis es ꝯgnitus Ignbrabit mihi ire
de tuam amplitudinem hoĩm iniuria A me omnia ſumma in te ſtu/
dia officiaꝗꝫ expecta Non fallam opinionem tuam Uale

¶M. C. L. i. D. S.

De oĩbus rebus q̃ ad te ptinent quid actũ q̃d cõſtitutũ ſit q̃d pom
peius ſuſcepit optime ex Emplatorio cognoſces. qui non ſolum
interfuit ijs rebꝰ ſed prefuit. neꝗꝫ vllũ officiũ erga te homis amantiſſi
mi. prudentiſſimi. diligentiſſimi ꝑtermiſit Ex eodem de toto ſtatu re
rum oĩm ꝯgnoſces. q̃ quales ſint non facile ẽ ſcribere. Sunt q̃dẽ in a
micoꝝ nroꝝ poteſtate atꝗꝫ ita vt nullã mutatõem vnꝗꝫ hac hoĩʒ eta
te habitura res eẽ videat Ego q̃dẽ vt debeo ꝛ vt tute mihi ꝑcepiſti ꝛ vt
me vtilitaſꝗꝫ cogit. me ad eiꝰ rões adiũgo quẽ tu in meis rõibus
tibi eẽ adiũgẽdũ putaſti Sʒ te nõ pterit ꝗꝫ ſit difficile. ſenſuʒ in republ.
ꝑſertim rem ꝛ ꝯfirmatũ deponere. Uerũtñ me ipẽ ꝯformo ad eiꝰ volũ
tatẽ. a q̃ honeſte diſſentire nõ poſſum Neꝗꝫ id facio (vt forſitã q̃buſdã
videt ſimulatõe Tm̃ em̃ animi inductio ꝛ me hercule amor erga põ/
peiũ apud me valet vt que illi vtilia ſunt ꝛ q̃ ille vult. ea mihi oĩa iam
et rcã ꝛ bona videant Neꝗꝫ vt arbitror errarẽt ne aduerſarij quidẽ eiꝰ
ſi cũ pares eſſe non poſſent pugnare deſiſterent Me quidẽ ꝛ illa res
cõſolat ꝙ ego is ſum cui vel maxie cõcedant oẽs: vt vel ea defendã que
pompeius velit vel taceã vel etiã (id q̃d mihi maxime libʒ) ad noſtra
me ſtudia referam lrãꝝ Quod ꝑfecto faciam ſi mihi ꝑ eiuſdem amici
ciam licebit Que em̃ prepoſita fuerat nobis cum ꝛ honoribus ãpliſſi
mis et laboribus maximis perfuncti eſſemus. dignitas in ſententijs
dicẽd. libertas ĩ rep. capeſſenda. ea ſublata tota ſed nec mihi magꝪ ꝗꝫ
omnibus. Nam aut aſſentiendum eſt nulla cum grauitate pau/

cis. aut fruſtra diſſentiendū Nec ego ad te ob eā cām maxime ſcribo: vt iā de tua q̄ꝫ rōne meditere Commutata eſt tota rō ſenatus. iudiciorū rei toti⁹ publice Otiū nobis exoptandū eſt. qđ ij q̄ potiūtur rerū pſtituri videntur. ſi quidā hoīes patiētius eoꝝ potentiam ferre potuerint Dignitatē quidē illā cōſularem fortis ꝛ cōſtantis ſenatoris nihil eſt ꝙ cogitemus Amiſſa eſt culpa eoꝝ qui a ſenatu ordine coniunctiſſimū ꝛ hominem clariſſimum abalienauerūt Sed vt ad ea que ꝯiunctiora ſunt rebus tuis reuertar pompeium tibi valde amicū ēē cognoui et eo ꝯſule (quātū ego pſpicio) oīa q̄ voles tu obtinebis Quibus in rebus me ille ſibi affixum habebit. neqꝫ a me vlla res q̄ ad te ptineat negligetur Neqꝫ em̄ verebor neqꝫ ſim moleſtus illi cui iucundum erit. etiam propter idipſm ꝙ me ēē gratū videbit. Tu velim ita pſuadeas. nullam rem ēē minimā q̄ ad te ptineat q̄ mihi non charior ſit q̄ꝫ mee res omnes Idqꝫ cum ſentiam ſedulitate mihimetipſi ſatiſfacere non poſſum. Re quidem ipſa ideo mihi non ſatiſfacio quod nullam ptem tuoꝝ meritoꝝ. non mō referenda ſed ne cogitanda quidē grā conſequi poſſum Rem te valde bene geſſiſſe rumor erat Expectabantur lrē tue de quibus eramus iam cū pompeio locuti Que ſi erūt allate nrm̄ ſtudiū extabit in cōmouendis magiſtratibus ꝛ ſenatoribꝫ Ceteraqꝫ que ad te ptinebūt. cum ꝛ plus contenderimus q̄ꝫ poſſum⁹ minus tn̄ faciemus q̄ꝫ debemus

M. T. Cicero. L. Valerio Iuriſconſulto
Salutē plurimā

Cur em̄ hoc tibi nō gratificer neſcio. pſertim cū his tpibus audacia p ſapiā liceat vti Lentulo nrō egi p lrās tuo noīe gratias diligenter Sed tu velim deſinas iam nris lris vti. et nos aliqñ reuiſas et ibi malis eſſe vbi aliquo numero ſis. q̄ꝫ iſtic vbi ſolus ſape videare Quanqꝫ q̄ iſtinc veniunt partim te ſupbum ēē dicūt ꝙ nihil reſpondeas. partim cōtumelioſum ꝙ male reſpondeas Sed iā cupio tecū corā iocari q̄re fac vt q̄ꝫ primū venias neqꝫ in apuliam tuam accedas vt poſſimus ſaluum te veniſſe gaudere Nam illo ſi veneris tanquam vliſſes cognoſces tuorum neminem

¶ M. Tullius Ciceroni Salutem

Quanqꝫ me noīe negligētie ſuſpectum tibi eſſe doleo tamen non tam mihi moleſtū fuit accuſari abs te officium meum. q̄ꝫ iucundū requiri pſertim ꝙ in quo accuſabar culpa vacarem In quo autem deſiderare te ſignificabas meas lrās. pre refers perſpectum mihi quidē ſed tn̄ dulcē ꝛ optatū amorē tuū Equidē neminem ptermiſi quē quidē ab te pventuꝝ putarē. cui lrās non dederim Etenī quis eſt tā in ſcribendo ipiger q̄ꝫ ego A te ſo bis ter vel ad ſummū ꝛ eas perbreues accepi Quare ſi iniquus es in me iudex condēnabo eodē ego te cri.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 9

mine Si me id facere noles. te mihi equum prebere debebis. Sꝫ de
literis hactenus Non enim vereoꝛ ne non ſcribendo te expleam preſ
tim ſi in eo genere ſtudium meum non aſpnaberis Ergo abfuiſſe te tã
diu a nobis ⁊ doleo ꝙ carui fructu iucundiſſime Sluetudinis tue ⁊ le
toꝛ ꝙ abſens omnia cum maxima dignitate es laſſecutus q̃ꝺ ꝗꝫ in om
nibus tuis rebus. meis optatiſqꝫ fortuna reſpõderit Breue eſt quod
me tibi precipere meus in te incredibilis amoꝛ cogit Tanta eſt expec
tatio vi animi vel ingenij tui. vt ego te obſecrari obteſtariqꝫ nõ dubi/
tem. ſic ad nos cõfirmatus reuertare vt quã expectatõez tui concitaſ
ti hanc ſuſtinere ac tueri poſſis Et quoniam meam tuoꝛum erga me
meritoꝛum memoꝛiam nulla vnqꝫ delebit obliuio. te rogo vt memie
ris quãtecunqꝫ acceſſiones tibi fient ⁊ fortune ⁊ dignitatis eas te nõ
potuiſſe conſequi. niſi meis puer olim fideliſſimis atqꝫ amantiſſimis
conſilijs paruiſſes Quare hoc animo in nos eſſe debebis vt etas noſ
tra iam ingraueſcens in amoꝛe atqꝫ adoleſcentia tua conquieſcat

¶ M. Cicero Curioni

GRaui teſte priuatus ſum amoꝛis ſummi erga te mei patre tuo
clariſſimo viro Qui cum ſuis laudibus tum vero te filio ſuperaſ
ſet omnium fortunam ſi ei contigiſſet vt te ante videret qꝫ a vita diſce
deret Sed ſpero amiciciã noſtrã non egere teſtibus. Tibi patrimoni
um dij fortunent Me certe habebis cui charus eque ſis ⁊ piucundꝰ
ac fuiſti patri Nẽpe ſtudiũ non defuit declarando ꝝ muneꝝ tuo noſe
ſed nec mihi placuit nec cuiqꝫ tuoꝝ. quicqꝫ te abſente fieri quod tibi
cum veniſſes non eſſet integrũ Meã quidẽ ſententiã aut ſcribã ad te
poſtea pluribus aut ne ad eam meditere. iparatũ te offendam coꝛãqꝫ
contra iſtam tuã rõnẽ meã dicã Ut aut te in meam ſententiã addu/
cam. aut certe teſtatũ apud animũ tuũ relinquã quid nã ſenſeriꝫ. Ut
ſiquando (quod nolim) diſplicere tibi tuũ conſiliũ ceperit. poſſis me/
um recoꝛdari Breui tũ ſic habeto. in eũ ſtatũ tempoꝝ tuũ redituꝫ in
cidere. vt his bonis que tibi natura ſtudio fortuna data ſunt facilius
omia que ſunt in repub. ãpliſſima conſequi poſſis quã muneribus.
Quoꝝ neqꝫ facultatẽ quiſquã admiraꝛ (eſt enim copiaꝝ non ꝟtutis)
neqꝫ quiſquã eſt quin ſacietate iã defenſus ſit Sed aliter atque oſten
derã facio qui ingredioꝛ ad explicãdã rõem ſiue mee Quare omnẽ diſ
putationẽ in aduentũ tuũ differo Sũma ſcito in expectatione te eſſe.
eaqꝫ a te expectari que a ſumma virtute ſummoqꝫ ingenio expectan
da ſunt. At que ſi es vt debes paratus quod ita eẽ confido plurimis
maximiſqꝫ muneribus ⁊ nos amicos ⁊ ciues tuos vniuerſos ⁊ remp
licã afficies Illud profecto cognoſces. mihi te neqꝫ charioꝛem neqꝫ iu
cundioꝛem eẽ quenquam

¶ M. Tul. Ciceroni

EPiſtolarum genera multa eē non ignores. ſed vnum illud certiſ
ſimū cuius cauſa res ipſa inuenta eſt. vt certiores faceremus ab
ſentes ſi quid eſſet quod eos ſcire. aut noſtra aut ipſorum intereſſet.
In huius gn̄is ſn̄iam lr̄as a me profecto non expectas Quarum eniʒ
rerum domeſticarū habes ⁊ ſcriptores et nuncios In meis autē reb9
nihil eſt ſane noui Reliqua ſunt epiſtolarū genera qui me magno/
pere delectant Unum familiare ⁊ ocioſum. alterꝝ ſeuerꝝ ⁊ graue Utro
me minus deceat vti non intelligo Jocer ne tecum per literas Ciuem
me hercule non puto eſſe qui tēporibus his ridere poſſit An grauius
aliquid ſcribam Quid eſt quod poſſit grauiter a Cicerone ſcribi ad
Curionem niſi de repu. At qui in hoc genere hec mea cauſa eſt. vt ne
q̄ ea que nunc ſentio velim ſcribere Quamobrē quoniā mihi nullum
ſcribendi argumentū relictū eſt vtar ea clauſula qua ſoleo. teq̄ʒ ad ſtu
diū ſumme laudis cohortabor Eſt enī tibi grauis aduerſaria conſtitu
ta. ⁊ parata incredibilis quedā expectatio Quā tu vna re facillime vi
ces. ſi hoc ſtatueris quarꝝ laudū gloriaʒ adamaris quibus artibus he
laudes cōparantur in his eē laborandū In hanc ſententiā ſcriberem
plura· niſi te tua ſponte ſatis incitatū eſſe confiderē. Et hoc quicquid
attigi. non feci inflāmandi tui cauſa ſed teſtificandi amoris mei vale.

¶ M. T. Cicero Curioni Salutem
plurimam

SEra gratulatio rep̄hendi non ſolet. p̄ſertim ſi nulla negligentia
p̄termiſſa eſt Longe em̄ abſum. audio ſero Sʒ tibi ⁊ gratulor ⁊
vt ſempiterna laude tibi ſit iſte tribunat9 exopto Teq̄ʒ hortor vt oīa
gubernes et moderere prudentia tua. nec te anferant aliorū conſilia
Nemo eſt qui tibi ſapientius ſuadere poſſit teipō Nunq̄ʒ labere ſi te
audies Non ſcribo hoc temere cui ſcribā video Noui aīm noui cōſili
um tuū Non vereor ne quid timide. ne q̄d ſtulte facias. ſi ea defēdas
q̄ ipſe rcē ſenties Qḋ in id reip. tēpus nō incideris ſʒ veneris (iudicio
enī tuo non caſu in ipm̄ diſcrimē rerum contuliſti tribunatū tuum)
profecto vides quāta vis in repu. tpm ſit. quanta varietas rerꝝ Quā
incerti exitus q̄ʒ flebiles hoīm voluptates. quid inſidiarꝝ. quid varie/
tatis in vita ſit. nō dubito quin cogites Sed amabo te cura et cogita
nihil ſcʒ noui. ſed idē illud qḋ initio ſcripſi. Tecū loquere te adhibe in
conſiliū te audi tibi te obtempera. Alter qui melius dare cōſiliū poſſit
tu nō facile inueniri p̄t Tibi vero ipi certe nemo melius dabit. Dij im/
mortales cur ego nō aſſum vel ſpectator laudū tuarꝝ. vel p̄ticeps vel ſo
cius vel miniſter ꝯſiliorū. tametſi hoc mīme tibi deeſt. Sʒ tn̄ efficeret
vis ⁊ mgn̄itudo amoris mei cōſilio te vt poſſem iuuare Scribā alias ad

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 9

te plura Paucis em̄ diebus eram miſſurus domeſticos tabellarios Ut qui ſane feliciter ⁊ ex mea ſnīa rēp. geſſimus. vnis lrīs toti⁹ eſtatis res geſtas ad ſenatū ꝑſcriberem Te mi Qurio ꝓ tua in me incredibili beniuolentia. meaqꝫ item in te ſingulari. rogo atque oro ne patiaris mihi quicqꝫ ad hanc prouincialem moleſtiā tēporis ꝓrogari qđ ⁊ pn̄s tecū egi. quū tu tribunū plebis iſto anno fore non putarē. Itaqꝫ petiui ſepi⁹ ꝑ lrās ſed tunc quaſi a ſenatore nobiliſſimo ⁊ adoleſcente graciosiſſimo Nunc a tribuno plebis ⁊ Curione tribuno non vt decernat aliquid noui quod ſolet eſſe difficilius. ſed vt ne quid noui decernat Et vt ſenatuſconſultum ⁊ leges defendas eaqꝫ mihi conditio maneat quā profectus ſum Hoc te vehementer etiā atqꝫ etiā rogo

¶ M. T. Cicero. M. Celio edili curuli.

Putares ne vnq̄ꝫ accidere poſſe vt mihi verba deeēnt atq̄ꝫ e ſolum iſta vrā oratoria. ſed hec etiā leuia nrātia Deſunt aūt ꝑter hanc cauſam ꝙ mirifice ſum ſollicitus quid nam de ꝓuincijs decernatur. Mirum me deſideriū tenet vrbis incredibile meoꝝ atqꝫ in primis ſatietas acte prouincie Uel quia videmur eā famā conſecuti vt non tā acceſſio querenda ꝙꝫ fortuno metuenda ſit Uel quia belli magni timor impendet quod videmur effugere ſi ad conſtitutam diem decedimus De pantheris per eos q̄ venari ſolent agit mandato meo diligenter Sed mira paucitas eſt. ⁊ eas que ſūt valde aiunt queri ꝙꝫ nihil cuiquā inſidiaꝝ in mea prouincia niſi ſibi fiat Itaqꝫ conſtituiſſe dicunt icariam ex noſtra prouincia decedere Sed tamen ſedulo fit ⁊ in ꝓmis a patiſco Quicquid erit tibi erit. ſed quid eēt. plane neſciebam⁹ Mihi me hercule magne cure eſt edilitas tua Ipſa dies me admonebat. ſcrꝑſi enim hec ipſis megalenſibus Tu velim ad me de omni rep. ſtatuqꝫ diligentiſſime perſcribas Ea enim certiſſima putabo que ex te cognouero

¶ M. T. C. C. Caelio

Cum optatiſſimum nuncium accepiſſem te mihi queſtorē obtigiſſe. eo iucundiorem mihi eā ſortē ſperabam fore. quo diuti⁹ mecū in prouincia fuiſſes Magni em̄ videbatur intereſſe. ad eā neceſſitudinem quā nobis ſors tuliſſet ꝯſuetudinē ꝗꝫ accedere Poſteaquā nihil mihi neqꝫ a te ipō neqꝫ ab vllo alio de tuo ſcriberet aduentu verebar ne id accederet qđ etiā nunc vereor. ne anteqꝫ tu in prouinciam veniſſes ego de ꝓuincia decederem Accepi āt a te miſſas litteras in ciliciā cum eſſem in caſtris ad. xij. calen. q̄ntiles ſcriptas humaniſſime q̄bus facile et officium ⁊ ingenium tuū perſpici poſſet Sed neque vnde neqꝫ quo die date eſſent aut quo tēpore te expectarē ſignificabant. Nec is qui attulerat. a te acceperat, vt ex eo ſcirē quo loco atqꝫ tp̄e eēnt date

Que cum eſſent incerta. exiſtimaui tamen faciendum eſſe vt ad te
ſtatores meos ⁊ lictores meis literis mitterem Quas ſi ſatis oportũo
tempore accepiſti. gratiſſimum mihi feceris. ſi ad me in ciciliam quãp
mum veneris Nam quod ad me Lurius conſobrinus tuus mihi vt
ſcis maxime neceſſarius. quod item conſul virgilianus propinquus
tuus familiaris noſter de te accuratiſſime ſcripſit. valet id quidem a
pud me multum. ſicut debet hominum amiciſſimorum diliges com
mendatio Sed tue litere de tua preſertim dignitate et de noſtra con
ſunctione. maximi ſunt apud me ponderis Mihi queſtor optatior
obtingere nemo potuit Quamobrem quecunq̃ a me ornamenta in
te proficiſcentur. elaborabo vt omnes intelligant a me habitam eſſe
rationem tue maioremq̃ tuorum dignitatis Sed id iam facilius cõ
ſequar ſi ad me in ciciliam veneris quod eger mea ⁊ reipu. ⁊ maxime
tua intereſſe arbitror

¶ ¶ M. Tullius Appio pulchro Salutem

Si ipſa reſpublica tibi narrare poſſet quomodo ſeſe haberet. non
facilius ex ea cognoſcere poſſes q̃ ex liberto tuo phania. Ita eſt
homo nõ modo prudens. verum etiam vir equus (quod vidi) curio/
ſus Quapropter ille tibi omnia explanabit Id enim mihi ⁊ ad breui
tatem eſt aptius et ad reliquas res prouidentius De mea autem be/
niuolentia erga te et ſi potes ex eodem phania cognoſcere tamen vi
dentur etiam alique mee partes Sic enim tibi perſuade chariſſimuz
te mihi eſſe. tum propter multas ſuauitates ingenij officij humani
tatis tue. tum q̃ ex litteris tuis et ex multorum ſermonibus intelligo
omnia que a me profecta ſunt in te. tibi accidiſſe gratiſſima Quod cũ
ita ſit perficiam profecto vt longi vſuram qua caruimꝰ intermiſſa noſ
tra conſuetudine ⁊ gratia et crecbritate ⁊ magnitudine officiorũ me
orum ſarciam Idq̃ me (quoniam tu ita vis) puto in inuita minerua
eſſe facturum Cilix libertus tuus antea mihi minus notus fuit. ſed
vt mihi reddidit a te literas plenas et amoris et officij mirifice ip̃e ſuo
ſermone obſecutus eſt humanitatem literarum tuarum Iucunda mi
hi eius oratio fuit cum de animo tuo de ſermonibus quos de me ha
beres quotidie mihi narraret Quid queris? biduo factus es mihi fa
liaris. ita tamen vt phaniam valde ſim deſideraturus. Quem cum ro
mam remittes (quod vt putabamus celeriter eras facturus) omnibꝫ
ei de rebus quas agi quas curari a me voles. mandata des velim. L.
valerium iuriſconſultum valde tibi commendo ſed ita etiam ſi non ē
iuriſconſultus Melius eñ ei cauere volo quam ipſe aliis ſolet Valde
hominē diligo eſt ex meis domeſticis atq̃ intimis familiaribus Om

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 9

nino tibi grãs agit, ſed idem ſcribit meas lrãs maximum apud te põ
dus habituras Jd eum ne fallat. te etiam atqꝫ etiam rogo

¶ M. T. Appio Salutem

SUm et contra voluntãtem meã ꝛ preter opinionem accidiſſꝫ. vt
mihi cũm imperio in prouinciam proficiſci neccẽ eẽt in multis et
varijs moleſtijs: cogitatõibuſqꝫ meis hec vna conſolatio occurrebat
qḋ neqꝫ tibi amiciciorqꝫ ego ſum quiſquam poſſet ſuccedere, neque
ego ab vllo ꝓuinciã accipe qui mallet eam mihi qꝫ maxime aptaꝫ ex
plicatamqꝫ tradere. Qḋ ſi tu quoqꝫ eãdem de mea voluntate erga te
ſpem habes. eã te profecto nunqꝫ fallet A te maximopere ꝓ nrã ſũma
coniunctione tuaqꝫ ſingulari humanitate etiã atqꝫ etiam peto ꝛ q̃ſo
vt quibuſcunqꝫ rebus poteris (poteris autem plurimis) proſpicias et
conſulas rõibus meis Uides ex ſenatuſconſulto prouinciã eẽ haben
dam. ſi eam (qḋ quidem facere poteris) qꝫ expeditiſſimam mihi tradi
deris. facilior erit mihi quaſi decurſus mei tp̃is Quid in eo genere ef
ficere poſſis tui conſilij eſt Ego te qḋ tibi veniet in mentem mea inter
eſſe. valde rogo: pluribꝫ verbis ad te ſcriberẽ. ſi aut tua humanitas lõ
giorem orationem expectaret. aut id fieri amicicia nrã pateretur. aut
res verba deſideraret. ac nõ ꝓ ſe ipa loqueret. Hoc velim tibi perſua/
deas. ſi rõibus meis a te ꝓuiſum eſſe intellexero magnã te ex eoꝛ per
petuam voluptatem eẽ captuꝝ

¶ M. T. Marcello.

ETſi nihil noui quod ad te ſcriberem. magiſqꝫ lrãs tuas iam ex/
pectare incipiebam vel te potius ipm̃. tamen cũ theophilus pro
ficiſceretur. non potui ei nihil literarum dare. Cura igitur vt quãpri
mum venias. venies enim mihi crede expectatus. neque ſolum nobis
id eſt tuis. ſed pro ſuis omnibus Uenit enim mihi in mentem ſubuere
ri interdum ne te delectet tarda deceſſio Quod ſi nullum haberes ſen
ſum niſi oculorum proſus tibi ignoſcerem. ſi quoſdam nolles videre
Sed cum leuiora non multo eſſent que audirentur qꝫ que viderẽtur
ſuſpicarer autem multum interesse rei familiaris tue te qꝫ primum ve
nire idqꝫ in omnes partes valere putaui eã de re te eſſe admonendum.
Sed quando quid mihi placeret oſtendi. reliqua tu pro tua pruden
tia conſiderabis Me tamen velim quod ad tempus te expectem⁹ cer
tiorem facias

¶ M. Marcellus Ciceroni
Salutem

PLurimum valuiſſe apud me tuam ſemper auctoritatem cum in
omni re. tum in hoc maxime negocio potes exiſtimare Cum mi
hi. L. Marcellus frater amantiſſimus mei. non ſolum cõſiliũ daret.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 9

ſed precibus quoqꝫ mee obſecraret.non prius mihi perſuadere potu
it quã tuis effectum eſt literis.vt vterer veſtro potiſſimũ cõſilio Res
queãdmodũ ſit acta.veſtre lrẽ mihi declarant.Gratulatio tua etſi eſt
mihi probatiſſima ꝙ ab optimo ſit animo.tamen hoc mihi multo iu
cundius ⁊ gratius.ꝙ in ſumma paucitate amicorum propinquoruꝫ
ac neceſſariorum qui vere mee ſaluti fauerent.te cupidiſſimũ mei ſin
gularemqꝫ mihi beniuolentiaꝫ preſtitiſſe cognoui Reliqua ſunt eiuſ
modi quibus ego (quoniam hec erant tempora) facile ⁊ equo animo
carebam Hoc vero mihi eiuſmodi eſſe ſtatuo. vt ſine talium virorum
et amicorum beniuolentia.neque in aduerſa neque in ſecunda fortu
na quiſquam viuere poſſit Itaque in hoc ego mihi gratulor.Tu ve/
ro vt intelligas homini amiciſſimo te tribuiſſe officium.te tibi preſta
bo Vale

¶M.T.P.Vatinio

GRata tibi eẽ officia mea non miror.cognoui enim te omniuz eẽ
gratiſſimum idqꝫ nunqꝫ deſtiti predicare Nec eniꝫ tu mihi gra
tiam modo habuiſti.verũetiã cumulatiſſime retuliſti.Quamobrẽ re
liquis tuis rebus omĩbus pari me ſtudio erga te ⁊ eadem voluntate
cognoſces.Quod mihi feminam primariam pompeiam vxorem tu
am cõmendas.cum Sura noſtro ſtatim tuis literis lectis locut⁹ ſum
vt ei meis lr̃is diceret.vt quicquid opus eẽt mihi denunciaret.⁊ me
oĩa que ea vellet ſũmo ſtudio curaqꝫ facturꝝ Itaque faciã.eãqꝫ ſi op⁹
eẽ videbitur ipſe conueniam Tu tñ ei velim ſcribas.vt nullã rem neqꝫ
tã magnam neqꝫ tam paruã putet.que mihi aut difficilis aut paruꝫ
me digna videatur Oĩa que tuis in rebus agã non laborioſa mihi
ſed honeſta videbuntur De dionyſio ſi me amas confice Quancunqꝫ
fidẽ ei dederis preſtabo Si vero improbus fuerit.vt eſt.cũ captuꝫ du/
ces in triumpho Dalmatis dij male faciant qui tibi moleſti ſunt
Sed vt ſcribis breui capientur ⁊ illuſtrabunt res tuas geſtas Semꝑ
eniꝫ habiti ſunt bellicoſi

¶M.T.C.Papyro Pacto

NOn tu hõ ridiculus es.qui cum balbus noſter apud te fuerit.ex
me queras quid de iſtis municipijs ⁊ agris futuꝝ putẽ.Quaſi
aut ego quicqꝫ ſciam quod iſte neſciat.aut ſi quid aliquando ſciã non
ex iſto ſoleã ſcire Immo ꝟo ſi me amas.tu fac vt ſciam quid de nobis
futuꝝ ſit Habuiſti em̃ in tua ptãte ex ꝗ vl' ſobrio vel certe ex ebrio ſci
re poſſes Sed ego iſta mi Paeto non quero Primum quia de lucro
prope iam quadriennium viuimus.ſi aut hoc lucrum eſt aut hec vita
ſuperſtitem reipu.viuere Deinde quod mihi ſcire queqꝫ videor quid
futuꝝ ſit.Fiet em̃ qđcunqꝫ volent qui valebunt.valebunt autem ſꝑ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 9

arma Nobis igitur ſatis ee̅ debet quicq̄d conceditur Hoc ſi quis pa
titur non pōt mori debuit Veientē quidem agrum et capenatem me
tiuntur hoc non longe abeſt a tuſculano Nihil tamen timeo. fruor dū
licet opto vt ſp̄ liceat Si id minus contigerit. tn̄ quando ego vt idē
q̄z philoſophus viuere pulcherrimum duxi. non poſſum eū non dilige
re cuius beneficio id conſecutus ſum Qui ſi cupiat ee̅ rempublicā q̄lē
fortaſſe et ille et omnes optare debemus quid faciat non habet. ita ſe
cum multis colligauit Sed longius progredior. ſcribo enim ad te.
Hoc tn̄ ſcito non modo me qui conſilijs interſum. ſed ne ipſum q̄dem
principem ſcire quid futurum ſit Nos enim illi ſeruimus ipſe temporib
Ita nec ille quid tempora poſtulatura ſint. nec nos quid ille cogitet
ſcire poſſumus Hec tibi antea non reſcripſi. non q̄ ceſſator ee̅ ſolerem
preſertim in litteris Sed cum explorati nihil haberem nec tibi ſolicitu
dinem ex dubitatione mea. nec ſpem affirmatione afferre volui Illud
i tamen aſſcribam quod eſt veriſſimum me his temporibus adhuc de
isto periculo nihil audiſſe Tu tamen pro tua ſapientia debebis opta
re optima. cogitare difficillima. ferre quecunq̄z erunt Vale

¶ M. T. Paeto

CUm eſſem ocioſus in tuſculano. propterea q̄ diſcipulos obuiam
miſeram (vt eidem me q̄z maxime conciliarent) familiari ſuo acce
pi tuas literas pleniſſimas ſuauitatis Ex quibus intellexi probari ti
bi meum conſilium. q̄ vt dionyſius tyrannus cum ſyracuſis expulſus
ee̅t Corinthi dicitur ludum aperuiſſe ſic ego ſublatis iudicijs amiſſo
regno forenſi. ludum quaſi habere ceperim. Quid queris. me quoq̄z
delectat conſilium Multa enim conſequor Primum (id quod maxi
me nunc opus eſt) munio me ad hec tempora. Id cuiuimodi ſit neſ
cio Tantum video nullius adhuc conſilia me huic anteponere Seq̄
tur illud. ipſe melior fio. primum valitudine quam intermiſſis exerci
tijs amiſeram Deinde ipſa illa ſi qua fuit in me facultas orationis. niſi
meas has exercitationes retuliſſem exaruiſſet Extremum illud eſt q̄
tu neſcio an primum putes Plures enim pauones confeci quam tu
pullos columbinos. Tu iſtic te. Atteriano iure delectato. ego me hic
hirciano Veni igitur ſi vir es. et diſce prolegomena quas queris etſi
ſus mineruam Sed quando vt video eſtimationes tuas vendere nō
potes. neq̄z ollam denariorum implere Romam tibi remigrandum
eſt Satius eſt hic cruditate quam iſtic fame Video te bona perdidiſſe
ſpero item iſtos familiares tuos Actum igitur de te eſt. niſi prouides
Potes mulo iſto quem tibi reliquum ee̅ dices (quando canteriū com
mediſti) romam prouehi Sella tibi erit in ludo tanq̄z hypodidaſculo
proxima eā puluinus ſequetur. z

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 9

Breuiores Epiſtole

¶ M. T. Pecto. Salu.

TAmen a malicia non diſcedis Tenuiculo apparatu ſignificas bal
bum fuiſſe contentum Hoc videris dicere cum reges ſint ꝯtinen
tes multo magis conſulares eſſe opportere Neſcis me ab illo omnia ex
piſcatum Recta enim a porta domum meam venit. Neq; hoc admi
ror ꝙ non ad tuam potius. ſed illud ꝙ nec ad ſuam Ego autem tribꝰ
primis verbis Quid noſter paetus. Jlle autem adiurans nuſquam
ſe vnquam libentius Hoc ſi verbis aſſecutus es aures ad te afferam
non minus elegantes Sin autem obſonio. peto a te pluris eſſe balbos
quã diſertos putes Me quotidie aliud ex alio impedit. Sed ſi me ex
pediero vt in iſta loca venire poſſim non committam vt te a me ſero
certiorẽ factum putes

¶ M. Tullius Paeto

HEri veni in cumanum. cras ad te fortaſſe Sed cum certum ſciã
faciam te paulo ante certiorem Etſi. M. Leparius cum mihi in
ſilua gallinaria obuiam veniſſet queſiuiſſemq; quid ageres. dixit te i
lecto eſſe quod ex pedibus laborares Tuli ſcilicet moleſte vt debui. ſ;
tamen ad te venire conſtitui vt et te viſerem et cenarem etiam. Non
enim arbitror te coquum etiam arthicum te habere Expecta igitur
hoſpitem tum minime edacem tum inimicum cenis ſumptuoſ vale.

¶ M Tullius Cicero Salutẽ dicit . Paeto

SUmmum me ducem littere tue reddiderunt Plane neſciebam
te tam peritum eſſe rei militaris Pyrrhi te libros r Cynee vidi
lectitaſſe Jtaque obtẽpare cogito ꝓceptis tuis hoc ãplius. et nauicula
rum habere aliqd in ora maritima Contra equitẽ parthũ negãt vllã
armaturã meliorẽ inueniri poſſe. Sed quid ludimus. neſcis quo cu;
iperatore tibi negociũ ſit. eruditionẽ quã contriueram legendo tota;
in hoc iperio explicaui. Sed iocabimur alias corã vt ſpero breui tẽpo
re nunc ades ad imperandũ vel ad parendũ potius Sic eni antiqui
loquebantur. Cũ. M. fabio (quod ſcire te arbitror mihi ſummus eſt
vſus. valdeque cũ diligo. eum propter ſummam probitate; eius ac ſin
gularẽ modeſtiã. tum quod in his controuerſijs quas habeo cũ tuis
cõbibonibus epicureis. optia opera eius vti ſoleo Js cũ ad me laodice
am veniſſet mecũ cum ego eſſe vellem. repente percuſſus eſt atrociſſi
mis litteris in quibus ſcriptum erat fundũ herculanenſem a. Quint
fabio fratrũ proſcriptũ eſſe. q̃ fundus cũ eo cõis eẽt Jd. M. fabius per
grauiter tulit. exiſtiauitq; fratrẽ ſuũ hoĩe; non ſapientẽ ipulſu inimi
coꝝ ſuoꝝ eo eẽ ꝓgreſſu; Nũc ſi me amas mi Paete negociũ totũ ſuſcẽ
per moleſtia fabiũ libera Auctoritate tua nobis opꝰ eſt r conſilio etiã

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 9

atq3 etiam gratia. Noli pati litigare frēs ꝛ iudicijs turpibus conflictari Mathonem ꝛ Pollionem inimicos habet fabius Quid multa non me Hercule tam ꝑſcribere poſſum q̄ʒ mihi gratum feceris ſi ocioſum fabium reddideris Id ille in te poſitum eſſe putat. mihi perſua/det

¶ M. Tullius Peto

Nuſſium iſtum amicum tuū de quo iterū ad me ſcribis adiuuarem quantum poſſem. etiā ſi ab eo leſus eſſem cum te tātopere viderē eius cā laborare Qū vero ex tuis lr̄is ꝛ illi⁹ ad me miſſis intelligam et iudicem. magne cure ei ſalutem meam fuiſſe. non poſſum ei nō ami/cus eſſe Neq3 ſolum tua ꝯmendatione que apud me vt debet valet plurimum. ſed etiam voluntate ꝛ iudicio meo Volo em̄ te ſcire mi pe te initiū mihi ſuſpitionis ꝛ cautionis ꝛ diligētie fuiſſe lr̄as tuas. q̄bus lr̄is cōgruētes fuerunt alie poſtea multoꝝ Nam ꝛ aquini ꝛ frabateꝝ rie ꝯſilia ſunt inita de me q̄ te video etiā audiſſe. Et quaſi diuinarent q̄ʒ ijs moleſtus eſſem futurus. nihil aliud egerunt niſi me vt opprimerēt Qd̄ ego nō ſuſpicās incautior fuiſſem niſi a te admonitus eſſem. Quāobrem iſte tuus amic⁹ apud me ꝯmēdatōe non eget Utinam ea fortūna reip. ſit vt ille q̄ʒ gratiſſime poſſit cognoſcere Sed hec hacte/nus te ad cenas ire deſijſſe moleſte fero Magna enī te delectatōe ꝛ voluptate priuaſti Deiñ etiā vereor (lʒ enī verū dicere) ne neſcio q̄d illud qd̄ ſolebas dediſcas ꝛ obliuiſcare cenulas facere Nam ſi tum cū habebas quos imitari multum ꝑficiebas. q̄d nunc te factuꝝ putem Sed me hercule pete extra iocū moneo te qd̄ pertinere ad beate viuēduʒ arbitror. vt cū viris bonis iucundis amantibus tui viuas. Nihil enim aptius vite nihil ad beate viuendum accommodatius Nec id ad voluptatem refero. ſed ad communitatem vite atq3 victus remiſſionem q̄ʒ animorum que maxime ſermone efficitur familiari qui eſt in conuiuijs dulciſſimus. Cura vt valeas Id foris cenitando faciliime con/ſequere

M. T. Peto Salutem.

Accubuerā hora nona cum ad te lr̄arum exemplum in codicillis exaraui Dices vbi? apud volūniū Eutrapelum ꝛ quidem ſupra me Atticus. infra vettius familiares tui Miraris tam exhilaratam ſeruitutem noſtram Quid ego faciam. Te conſulo qui philoſophum audis An gar excruciem ne me Quid aſſequar: deinde ad que finem Viuas inquis in literis Ad quicq3 me aliud agere cenſes Haud poſſem viuere in literis viuerem. Sed eſt earum etiam non ſatietas ſed quidam modus A quibus cum diſceſſi etſi nimium mihi eſſet in coena queſtio quod tu Dioni philoſopho propoſuiſti tamen quid potius faciam priuſquam me dormitum conferam non reperio

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 9

S igitur viuitur Quottidie aliquid legitur aut ſcribitur. Deinde ne a
micis nihil tribuamus epulamur vna nō modo nō ꝯtra legem ſi vlla
nunc lex eſt.ſed etiam intra legem aliquāto Quare nihil eſt quod ad
uentum noſtrum extimeſcas Non multi tibi hoſpitem accipies ſꝫ mul
ti loci

¶ M. T. Mario

D. ix. cal. iulias in cumanū veni cū libone tuo vel nrō potius. In
pōpeianū ſtatim cogito.ſed faciam te añ certiorem Te quum ſe
valere cupio.tum certe dum hic ſumus. Uides eni quanto poſt vna
futuri ſumus Quare ſi quid conſtitutum cū podagra habes.fac in a
lium diem differas, Cura igitur vt valeas et me hoc biduo aut tri/
duo expecta

¶ M. T. Plāco. S. P. d.

CUm ſpm̄ firmiū per ſe libentiſſime vidi.tū hoc libentius ꝗ illum
audiēs te videbar audire Nam ꝛ in re militari virtutē ꝛ in admi/
niſtranda prouincia iuſticiam.ꝛ in omni gn̄e prudentiam tuā mihi
expoſuit Preterea mihi non ignotem in ꝯſuetudine ꝛ familiaritate ſu
uitatem tuā adiunxit.ꝛ ſummā erga ſe libertatem Que oīa mihi iu
cūda.hoc extremū etiā gratum fuit Ego plance neceſſitudinem cōſti
tutā habui cum domo veſtra.añ aliquāto ꝙ̄ natus eſſes amorem āt
erga te ab ineunte puericia tua.ꝯfirmata iam etate familiaritatē tū
ſtudio meo tum iudicio tuo conſtitutam. His de cauſis mirabiliter
faueo dignitati tue quā mihi tecū ſtatuo habere cōem Oia ſummaꝝ
ſecutus es ꝟtute duce.comite fortuna eaꝙ́ es adeptus adoleſcēs mꝉ
tis inuidētibus ꝗs ingenio induſtriaꝙ́ fregiſti Nūc me amātiſſimuꝫ
tui nemi ꝓcedentem qui tibi vetuſtate neccitudinis potior poſſit eſſe ſi
audies.oēm tibi relique vite dignitatē ex optimo reipu.ſtatu acqui/
res Scis profecto(nil eni te fugere potuit)fuiſſe quoddam tempus
cum homines exiſtimarent te nimis ſeruire tēporibus Quod ege quo
ꝙ̄ exiſtimarem ſi ea que patiebaris etiā ꝓbare te arbitrarer Sed cuꝫ
intelligerē q̄d ſentires.arbitrabar te videre q̄d poſſes. Nunc alia rō ē
omnium rerum Tuum iudiciū eſt idꝙ́ libeꝝ Conſul es deſignat⁹ op
tima etate.ſumma eloquentia.maxima orbitate reip.viroꝝ talium
Incūbe ꝑ deos immortales in eā curā ꝛ cogitatōem que tibi ſummaꝫ
dignitatē ꝛ gloriā afferat Unus eſt āt hoc ꝑſertim tp̱e per tot annos
republica deiecta.reip.bene gerēde curſus ad gloriā Hec amore ma
gis impulſus ſcribenda ad te putaui.ꝙ̄ ꝙ arbitrabar te monitis et p̄
ceptis egere Sciebā eīm ex eiſdē te hec haurire fontib⁹ ex quibus ipſe
hauſeram Quare modum faciam Nunc tm̄ ſcandum putaui vt po/
tius amorem tibi oſtenderem meum ꝙ̄ oſtentarem prudētiā Interea
que ad dignitatē tuā ꝑtinere arbitrabor ſtudio ſed diligēterꝙ́ curabo

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 9

Marci Tullij Ciceronis

¶ Plancus. M. Ciceroni

GRatiſſime mihi lrē tue fuerunt quas ex furnij ſermone te ſcrip/
ſiſſe aiaduerti Ego aūt p̄teriti tp̄is excuſatōem affero. ꝙ te ꝓfec
tum audieram. nec multo añ rediſſe ſciui ꝙ̄ ex ep̄la tua cognoui.
Nullum enim in te officium ne minimum quidem ſine maxima cul
pa videor poſſe preterire In quo tuendo cās habeo plurimas. vel pa/
terne neceſſitudinis vel meo a puericia obſeruantie. vel tui erga me
mutui amoris Quare mi Cicero quod mea tuaq; patitur etas. ꝑſua
de tibi te vnum eſſe in quo ego colendo patriam mihi ꝯſtituerim ſanc
titatem. Oīa igitur tua conſilia mihi non magis prudentie plena
(que ſumma eſt) videntur: ꝙ̄ fidelitatis. quam ego ex mea conſciētia
metior Quare aut ſi aliter ſentirem. certe admonitio tua me reprime
re aut ſi dubitarem hortatio impellere poſſet vt id ſequerer quod tu
optimum putares Nunc v͂o quid eſt quod me in aliam ꝑtē trahere
poſſit. Quecunq; in me bona ſunt aut fortune beneficio tributa aut
meo labore parta. ⁊ ſi a te ꝓpter amorē carius ſunt eſtimata tū vel ini
miciſſimi iudicio tanta ſunt. vt preter bonam famam nihil deſidera
re videantur Quare hoc vnū tibi ꝑſuade. quātū viribus eniti ꝯſilio ꝓ
uidere. auctoritate monere potuero. hoc omne reip. ſꝑ futurum. Nō
eſt ignotus mihi ſenſus tuus. nec ſi facultas optabilis mihi quidē
tui p̄ntis eſſet vnq; a tuis cōſilijs diſcreparem Nec nunc ꝯmittam vt
vllum meum factum reprehendere iure poſſis. Sum in expectatōe
oīm rerum. quid in gallia citeriore quid in vrbe gerat̄. menſe ianuario
vt ſciam Interim maximam hic ſollicitudinem curāq; ſuſtineo ne in
ter aliena vitia he gentes nr̄ā mala ſuā putent occaſionem Qđ ſi pro
uide vt ipē mereor mihi ſucceſſerit. certe ⁊ tibi cui maxime cupio ⁊ om
nibus viris bonis ſatiſfaciam Hac valeas meq; mutuo diligas.

¶ M. Tullius Planco
Salutem. p.

BInas a te accepi lrās eodem exemplo qđ ipm argumento mihi
fuit diligentie Intellexi eni te laborare vt ad me tue expectatiſſi/
me litere ꝑferent Ex quibus cepi fructū duplicem. mihiq; in compara
tione difficilem ad iudicandum amorē ne erga me tuū an animū in rē
pub. pluris exiſtimādū putarem Eſt oīno patrie charitas meo q̄dē
iudicio maxima ſed amor volūtatiſq; coniunctio plus certe habet ſua
uitatis Itaq; cōmemoratio tua paterne nccitudīs beniuolentieque
ei⁹ quā erga me puericia ꝯtuliſſes ceterarūq; reꝝ que ad eam ſnīa ꝑti
nebānt. incredibilē mihi leticiam attulerūt Rurſus declaratio animi
tui quem haberes de repu. quem habiturus eſſes. mihi erat iucūdiſ
ſima Eoq; maior erat hec leticia. ꝙ ad ſuꝑiora accedat: Itaq; te non
hortor ſolū mi Plācē. ſed plane etiam oro quod feci ijs literis quibus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 9

tu hũaniſſime reſpondiſti. vt tota mēte oīqꝫ animi impetu in rempu:
incumbas Nihil eſt qđ tibi maioris fructus glorieqꝫ eſſe poſſit. nec qc
qꝫ ex omnibus rebus humanis eſt preclarius aut preſtantius. qꝫ de
rep. bene mereri Adhuc (patitur enī tua ſumma humanitas ⁊ ſapien
tia me quod ſentiam libere dicere) fortuna ſuffragāte videris res ma
ximas ꝯſecutus Quod quāqꝫ ſine ꝟtute non potuiſſes. tamen ex ma
xima ꝑte ea q̄ es adeptus fortune tꝑib⁹ tribuunt His āt tꝑibus diffi
cillimis. reipu. quicqđ ſubueneris id erit totū ⁊ ꝓpriū tuum Incredi
bile eſt omnium ciuium (latronibus exceptis) odium in Antonium
Magna ſpes in te et in tuo exercitu magna expectatio Cuius per de
os gratie glorieqꝫ caue tempus amittas Sic moneo vt filiuz ſic faueo
vt mihi. ſic hortor vt propriū ⁊ amiciſſimum Uale.

¶ Plancus Ciceroni Salutem Plurimā
Dicit

P Lura tibi de meis cōſilijs ſcriberem. rōnemqꝫ oīm rex redderem
ꝟboſius q̄ magis iudicares oīa me reip. preſtitiſſe que ⁊ tua ex/
hortatōe excepi ⁊ mea affirmatōe tibi recepi Non minus enī a te pro
bari qꝫ diligi ſp volui. nec te magis in culpa defenſorem mihi paraui.
qꝫ ꝑdicatorem meritoꝝ meoꝝ eē volui Sed breuiorē me due res faci
unt. vna qꝫ publicis lrīs oīa ſum ꝓſecut⁹. Alterꝝ qđ. M. Uariſidium
eqtē romanū. familiarē meū. ipm ad te tranſire iuſſi. ex quo oīa ꝯgno
ſcere poſſes Non mediuſfidius mediocri dolore afficiebat cū alij oc/
cupare poſſeſſionem laudis mee viderentur Sed vſqꝫ mihi tꝑ auidū
ꝑducerem eo rem vt dignum aliqđ ꝯſulatu meo ⁊ veſtra expectatōne
efficerem Quod ſpero (ſi me fortuna non fefellerit) me ꝯſecuturum vt
maximo preſidio reip. nos fuiſſe. ⁊ nunc ſentiant homines. ⁊ in poſte
rum memoria teneāt A te peto vt dignitati mee ſuffrageris. ⁊ quarū
rerum ſpe ad laudem me vocaſti harꝝ fructu in reliquum facias alacri
orem Non minus poſſe te qꝫ velle exploratum mihi eſt Fac vt vale/
es meqꝫ mutuo diligas

¶ M. Tullius Planco

E ſi ſatis ex furnio nrō ꝯgnouerā q̄ tua volūtas qđ conſiliuz de
rep. eſſet tn̄ tuis lectis lrīs liqđius in toto ſenſu tuo iudicaui Quā
obrem quāqꝫ in vno prelio omnis fortuna reipu. diſceptat quod q̄
dem cū hec legeres iaz decretū arbitrabar fore tū ipa fama que de tua
volūtate ꝑcrebuit magnā es laudē ꝯſecutus. Itaqꝫ ſi ꝯſulem Rome
habuiſſem⁹ declaratum eſſet a ſenatu cum tuis magnis honoribꝫ qꝫ
grat⁹ eſſet conatus ⁊ apparatus tuus Cui⁹ rei nō mō nō ꝑterijt tēpus
ſed ne maturꝝ quidem etiam nunc meo qdē iudicio fuit His eni deni
qꝫ honos mihi videri ſolet qui non ꝓpter ſpē futuri bn̄ficij. ſed ꝓpter
magna merita claris viris affertꝰ datur Quare ſi mō aliq̄ reſpubl. in

qua honos elucere poſſit. oibus mihi crede ampliſſimis honorib⁹ a/
bũdabis Js ãt qui vere appellari pt honos. nõ inuitamentũ ad tẽp⁹
ſed ꝑpetue ꝟtutis eſt premiũ Quãobrem mi plãce incumbe toto pec
tore ad laudẽ ſubueni prie. oppitulare college. oim gentiũ ꝯſenſum et
incredibilem cõſpiratõem adiuua Me tuoꝝ ꝯſilioꝝ adiutorẽ digni
tatis fautorem oib in reb tibi amiciſſimũ fideliſſimũq; ꝯgnoſces A
eas eĩ cãs qb⁹ inter nos amore ſum⁹ officijs vetuſtate ꝯiuncti prie cha
ritas acceſſit. eaq; efficit. vt tuã vitã añ feram mee

¶ Plancus Ciceroni

IMmortales ago grãs tibi. agãque dũ viuã. nã relatuꝝ me affir/
mare non poſſum Tantis eni tuis officijs nõ videor mihi reſpõde
re poſſe. niſi forte vt tu grauiſſime dix tiſſimeq; ſcripſiſti. ita cẽſurus es
vt me referre grãm putes cũ mẽoria tenebo Si de filij tui dignitate eſ
ſet actũ. amabili⁹ certe nihil facere potuiſſes Prime tue ſnie infinitis
cũ munerib⁹ poſteriores ad temp⁹ arbitriũq; amicoꝝ meoꝝ ꝯpoſite
orõ aſſidua. ꝛ ꝑpetua de me. iurgia cũ obtrectatorib⁹ ꝓpter me notiſſi
ma mihi ſunt Quare nõ mediocris abhibẽda mihi cura ẽ vt reipub.
me ciuẽ dignũ tuis laudib preſtem. in amicicia tua memorẽq; atque
gratum Qd reliquum ẽ. tuũ mun⁹ tuere. ꝛ me (ſi quẽ eẽ voluiſti euȝ exi
tum rebus cognoſces) defende ac ſuſcipe ꝛc̃

¶ M. C. Planco

QUanq; grãꝝ actõem a te nõ deſiderabã quũ te re ipſa atq; aĩo
ſcirẽ eẽ gratiſſimũ. tñ (fatendũ eſt eni fuit mihi ꝑiucũda Sic enim
vidi ꝗſi ea q̃ oculis cernũtur me a te amari Dices ꝙ antea. Sp quidẽ
ſʒ nuſq; illuſtri⁹ Lrẽ tue mirabilr grate ſunt ſenatui. quũ reb ſuis que
erãt gratiſſime ꝛ maxie fortiſſimi aĩmi ſummiq; ꝯſilij tũ etiã grauitate
ſniaꝝ atq; ꝟboꝝ Sed mi Plãce incũbe vt belli extrema ꝑficias Jn h̃
erit ſumma ꝛ grã ꝛ glã Cupio oĩa reip. cã. ſʒ me hercule in ea ꝯſeruan
da iã defatigat⁹ nõ multo plus faueo prie q̃ tue glẽ Cuius maximaꝫ
facultatẽ tibi dij immortales vt ſpero dedere. quã cõplectere obſecro
Qui enim antonium oppreſſerit. is hoc teterimũ bellum periculoſiſ
ſimumq; confecerit

¶ M. T. Decio bruto cõſ. deſig.

LUpus noſter cũ romã ſexto die mutina veniſſet. poſtridie me ma
ne ꝯuenit tuaq; mihi mãdata diligentiſſime expoſuit ꝛ lrãs red
didit Qd mihi tuã dignitatẽ ꝯmẽdas. eodẽ tpe exiſtio te mihi meam
dignitatem ꝯmẽdare q̃ me hercule nõ hẽo tua chariorẽ Quare mihi
gratiſſimũ facies ſi exploratũ hẽbis. tuis laudib nullo loco nec cõſilium
nec ſtudiũ meũ defuturꝝ Cũ tribuni plebis edixiſſent ſenat⁹ adeẽt ad
xiiij. cal. ianuarias haberẽtq; i aio. de pſidio ꝯſultũ deſignatoꝝ refer
re. eq; ſtatuerã in ſenatũ añ cal. ianua. nõ venire tñ quũ eo ipſo die e/

dictũ tuū ꝑpoſitũ eēt. nefas eē duxi aut ita haberi ſeratum vt de tuis
diuis in remp. meritis ſileret. qd̄ fcm̄ eēt niſi ego veniſſem. aut etiam ſi
qd̄ hōrifice de te duceret me nō adeſſe Itaq; in ſenatu veni mane q̄ cū
eēt aīaduerſum frequētiſſimi ſenatoris ꝯuenerūt Que de te in ſenatu
egerim. q̄ in ꝯcione maxīe dixerim. alioꝝ te lrīs malo ꝯgnoſcere Illud
tibi ꝑſuadeas velim me oīa. q̄ ad tuā dignitatē augendā ꝑtinebūt. q̄
tn̄ eſt ꝑ ſe āpliſſimā. ſummo ſꝑ ſtudio ſuſceptuꝝ ⁊ defenſuꝝ Qd̄ quā q̄
intelligo me cum multis eē fcūꝝ tn̄ appetā huiꝰ rei ꝑncipatum

¶ D. Brutus Impator ⁊ Cōſul deſignatus
M. Tullio

EGo dez exēplo lrē tue mihi reddite ſunt quo pueri mei attulerunt.
Tn̄ me tibi debere exiſtimo. q̄ tū ꝑſoluere difficile eſt Scripſi ti
bi q̄ hic gererent In itinere ē antoniꝰ ad lepidū ꝓficiſcit Ne de planco
quidē ſpem adhuc abiecit: vt ex libellis ſuis aīaduerti q̄ in me incideꝛt
In qbꝰ q̄s ad aſiniū. q̄s ad lepidū quos ad plācū mitteret ſcribit Ego
tn̄ nō habuit ambiguū. ⁊ ſtatim ad plancū miſi. et biduo ab allobrogi
bus ⁊ totiꝰ gallie legatos expecto q̄s ꝯfirmatos domum remittā Tu
que iſtic opus erunt adminiſtrari ꝓſpicies vt ex tua voluntate reique
publice ꝯmodo fiāt Maliuolētie hoīm me ſi poteris occurres. ſi non
potuerꝭ hoc ꝯſolabere q̄ me de ſtatu meo nullꝭ ꝯtumelijs d̄terrere pn̄t

¶ M. T. D. Bruto

ET ſi mihi tue lrē iucūdiſſime ſunt. tn̄ iucūdiꝰ fuit q̄ in ſummā oc/
cupātōe tua plāco collegē mādaſti vt te mihi ꝑ lrās excuſaret. qd̄
fecit ille diligēter Mihi āt nihil amabiliꝰ officio tuo ⁊ diligētia Coniū
ctio tua cū collega tuo ꝯcordia q; vrā q̄ lrīs oībꝫ declarata eſt ſenatui.
ꝑploq; romano ḡtiſſimā accidit Qd̄ ſupeſt ꝑge mi brute ⁊ iam nō eum
alijs ſꝫ tecū ipē certa Plura ſcribere nō debeo p̄ſerti ad te q̄ mgrō bre
uitatis vti cogito Lrās tuas vehementer expecto ⁊ quidem tales qua
les maxime opto

¶ M. T. P. Bruto

PErmagni intereſt q̄ tpē hec epla tradita ſit vtꝝ cū ſollicitudīs a
liquid haberes. an cū ab omni moleſtia vacuus eſſes Itaq; ei p̄ce
pi quē ad te miſi vt tēpus obſeruaret eplē tibi reddēde. Nā quemad/
modū corā qui ad nos intempeſtiue adeunt ſepe moleſti ſunt ſic eplē
offendūt nō loco reddite. Si aūt nihil vt ſpero te ꝑturbat nihil impe/
dit. ⁊ ille cui mādaui ſatis ſcite ⁊ cōmode tēpus ad te cepit adeūdi cō
fido me qd̄ velim a te facile impetraturꝝ. L. lamia p̄turā. hoc ego vtor
vno oīm plurimi Magna vetuſtas magna cōſuetudo intercedit. qd̄
plurimū valet. nihil mihi eius familiaritate iucūdiꝰ Magno prete/
rea beneficio eius magnoq; merito ſum obligatus Nam clodianis
ꝛgibꝫ cum equeſtris ordinis princeps eſſet proq; mea ſalute acerrime

propugnaret a Gabinio ꝯſule relegatus ē. qḋ añ id tp̄s ciui romão ꝯ me contigit nemi Hoc cū pp̄ls roman⁹ meminit. meipm nō meminiſ ſe turpiſſimū foret Qu apropter ꝑſuade tibi mi brute me petere ꝑturā Qua nꝙ̄ eñ lamia ſummo ſplendore ſumma grā eſt. vſus magnificē tiſſimo mu nere edilitio tñ quaſi ea ita nō eēnt ego ſuſcepi totum ne/gocium Nūc ſi me tanti facis quanti certe facis. qñ eq uitū centurias tenes in quibus regnas. mitte ad lupū nrm̄ vt is nobis ea s cēturias conficiat Non tenebo te pluribus ponā in extremo qḋ ſentio. Nihil eſt brute cū oia a te expectem. qḋ mihi gratius facere poſſis

¶ M. T. De. Bruto

Lamia vno oim familiariſſ:ē vtor Magna ei⁹ in me nō dico officia ſʒ merita ſunt eaꝙ̄ ꝑ ro. notiſſiā. Js magnificētiſſīō munere edilitatis ꝑfunct⁹ petit ꝑturā. oēſꝙ̄ itelligūt nec dignitatē ei deeſſe nec grām Sed is ābit⁹ extare videt vt ego oia ꝑtimeſcā totāꝙ̄ petitōem lamie mihi ſuſtinēdā putem Jn ea re ꝙ̄tū me poſſis adiuuare facile ꝑſpicio nec ꝙ̄o ꝙ̄tū mea cā velis dubito Velim igit mi brute tibi ꝑſuadeas. nihil me maiore a te ſtudio petere nihil te mihi grati⁹ facere poſſe ꝙ̄ ſi oibus tuis opib⁹ omi ſtudio lamiā in petitione iuueris. Qḋ vt facias vehementer rogo Vale

¶ M. C. D. Bruto

Expectāti mihi tuas ꝙ̄tidie lrās lup⁹ noſter ſubito denūciauit. vt ad te ſcriberē ſi qḋ vellē Ego āt cū qḋ ſcriberē nō haberē (acta eñ ad te mitti ſciebā. inanē vero ſermonē lrāꝝ tibi iniucundū eē audie/bam) breuitatem ſecutus ſum te mgrō Scito igitur in te ⁊ in collega ſpēm oēm eē De bruto āt nihil adhuc certi quē ego quemadmodū precipis. priuatis lrīs ad bellū ꝯmune vocare non deſino Qui vtinā iam adeſſet Inteſtinum vrbis malū qḋ eſt non mediocre minus timueri/mus Sed quid ago Non imitor laconiſmō tuum. Altera iā pagella ꝓcedit Vince ⁊ vale. xiiij. cal. quītiles

¶ M. C. Caſſio

Qui ſtatus reꝝ fuerit tū cū has lrās dedi ſcire poteris et cidio ſtrabone viro bone ⁊ optīe de repu. ſnīe Nam qḋ dicā cupidiſſimo tui Qui domo ⁊ fortunis relictis ad te potiſſimū ꝑfectus eſt Itaꝙ̄ eū tibi ne commendo quidem: Aduentus ipſius ad te ſatis eum ꝯmendauit Tu velim ſic exiſtimes tibiꝙ̄ ꝑſuadeas. oē ꝑfugiū bonoꝝ in te et in bruto eē poſitū. ſi (qḋ nolim) aduerſi qḋ euenerit Res cuʒ hec ſcribebā erat in extremū deducta diſcrimen Brut⁹ ei mutine vix iā ſuſtinebat Qui ſi ꝯſeruat⁹ erit. vicim⁹ Sin (qḋ dij omē auertāt) oppreſſus ibi erit. ois hoim curſus eſt ad vos Proinde fac aim tātum habeas tantūꝙ̄ apparatū ꝙ̄tū opus ē ad vniuerſam rempu. recuperandā

¶ M. Tul. Caſſio. Sal

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 9

BReuitas tuaꝝ lraꝝ me q̃ꝫ breuiorē in ſcribendo facit.ꝛ vt ve di
cã.nõ ſatis occurrit qđ ſcribã Nrãs enim res in actis pferri ad te
certe ſcio.tuas ãt ignoram⁹ Cũ enim clauſa ſit aſia.ſic nihil profertur
ad nos p̃ter rumores de oppreſſo dolobella:ſatis illos q̇dem cõſtãtes
ſed adhuc ſine auctore Nos cõfectũ bellũ cũ putarem⁹ repente a lepi/
do tuo in ſummam ſollicitudinem adducti ſumus Jtaqꝫ tibi pſuade
maximam reip.ſpem in te ꝛ in tuis copijs eē.firmos omnino exercit⁹
habemus.ſed tñ vt oia vt ſpero pſpere pcedãt.multũ intereſt te veni/
re Exigua eſt ei ſpes reip.nã nullã nõ libet dicere. Sꝫ q̃cũqꝫ eſt ea deſ
põdetur ãno conſulatus tui

¶ Trebonius. M. Ciceroni ſa.

SJ vales bñ eſt.ego q̇dem valeo Athenas veni ad.ix.cal.iunias at
qꝫ ibi (qđ maxie optabã) vidi filiũ tuũ deditũ optis ſtudijs.ſũma
que modeſtie fama Qua ex re quantã voluptatē ceperĩ ſcire potes eti
am me tacente Nõ eñi neſcis quãti te faciã.ꝛ qꝫ pro nrõ veterrio ꝯiſſi
moqꝫ amore.oib⁹ tuis etiã minimis ꝯmodis nõ mõ tãto bono gaudeã
Noli putare mi Cicero me hoc auribus tuis dare. Nihil adoleſcente
tuo atqꝫ adeo nrõ (nihil eñi mihi a te põt eē ſeiũctũ) aut amabili⁹ oib⁹
ijs q̇ athenis ſunt aut ſtudioſi⁹ eaꝝ artiũ q̃s tu maxie amas.hẽ optia
rum Jtaqꝫ tibi (qꝫ ve facere poſſũ) libẽter q̃ꝫ ꝯgtulor Nec min⁹ etiã nob
qꝫ eũ quem neceē erat diligere q̃liſcũqꝫ eēt.talem habem⁹ vt libenter q̃ꝫ
diligam⁹ Qui cũ mihi in ſmõe iniecıſſꝫ ſe velle aſiã viſere nõ mõ inui
tat⁹ ſed etiã rogat⁹ eſt a me.vt id potiſſimũ nob obtinentib⁹ puĩciã fa
ceret Cui nos ꝛ charitate ꝛ amore tuũ officiũ p̃ſtaturos nõ debes dubi
tare Jllđ q̃ꝫ erit nob cure.vt Cratipp⁹ vna cũ eo ſit.ne putes in aſia fe
riatũ illũ ab ijs ſtudijs in que tua cohortatõe incitat̃ futuꝝ Nã illũ pa
ratũ vt videoꝛ ingreſſum pleno gradu cohortari nõ intermittem⁹.q̃
indies lõgi⁹ diſcendo exercendoqꝫ ſe pcedat. Vos qđ egeritis in rep.
cum has literas neſciebã Audiebã quedã turbulẽta q̃ ſeꝫ cupio eē fal
ſa vt aliqñ ocioſa libertate fruamur qđ vel mĩme mihi adhuc ꝯtigit
Vale ꝛ matrem meoſqꝫ oẽs cõmendatos habe

¶ M. T. Cornificio

GRata mihi eſt vehementer memoria nrĩ tua quã ſcaſti lrĩs Quã
vt ꝯſerues.nõ qꝫ de tua cõſtãtia dubitem ſꝫ qꝛ mos eſt ita rogan
di rogo Ex ſyria nob tumultuoſiora q̃dã nũciata que qꝛ tibi ſũt ppria
qꝫ nob.tua me cã mag̃ mouent mea. Rome ſumm ũ otiũ eſt.ſed ita
vt mal̃ ſalubre aliqđ ꝛ honeſtũ negociũ qđ ſpero fore qꝛ video id cure
eē ceſari Me ſcito dũ tu abſiꝛ q̃ſi occaſionem q̃ndã nactũ ſcribere au/
daci⁹ Et cetera q̇dem fortaſſe que etiã tu ꝯcederes ſꝫ pxie ſcp̃ſi de optio
gñe dicendi Jn q̃ ſepe ſuſpicat⁹ ſũ te a iudicio nrõ ſic.ſ. vt doctũ hoiem
ab indocto paulũ diſſidere Huic tu libro maxie velim ex aio ſis min⁹

grẽ eã ſuffragere Dicã tuis vt eã ſi velint deſcribãt ad teq́ꝫ mittãt Pu
ro eiñ ⁊ ſi rem minꝰ ꝓbab. tñ in iſta ſolitudie q̇cq̇d a me ꝑfcm ſit. iucun
dũ tibi fore. Qd̃ mihi exiſtiatõem tuã dignitatẽq́ꝫ cõmendas. facias
tu q̇dem oĩm more Sed velſſic exiſtimes mecuꝫ amori quem iter nos
mutuũ eĩ intelligo plĩmũ tribuã. tũ de ſummo ingenio ⁊ de optimis tu
is ſtudijs ac de ſpe ãpliſſime dignitatis ita iudicare vt neminem tibi
anteponã. comparem paucos

¶ M. T. Cornificio

LIbentiſſime legi tuas lrãs. in q̇bꝰ iucũdiſſimũ mihi fuit ꝙ ꝯgno
ui meas tibi redditas eẽ Nõ em̃ dubitabis q̇n eas libenter lcũrꝰ
eẽs verebar vt redderent̃ Bellũ qd̃ eſt in ſyria ſyriãq́ꝫ ꝓuinciã tibi tri/
butã eẽ a ceſare ex tuis lrĩs ꝯgnoui Eãdem tibi volo bñ ⁊ feliciter eue
nire ꝙ ita fore ꝯfido. fretꝰ ⁊ iduſtria ⁊ prudẽtia tua Sꝫ de ꝑthici belli
ſuſpitõe qd̃ ſcrib. ſane me cõmouit Quãtũ copiaꝝ haberes cũ ipe cõiec
tura cõſeq̇ poterã. tũ ex tuis lrĩs cognoui Itaq́ꝫ opto ne ſe illa gẽs mo
ueat h̃ tpe dũ ad te legiões eẽ ꝑducãt̃ q̃s audio duci Qd̃ ſi pares copi/
as ad cõfligendũ nõ habeb. nõ te fugiet vti cõſilio. M. bibuli q̇ ſe oppi
do munitiſſiõ ⁊ copioſiſſiõ tã diu tenuit q́ꝫ diu in ꝓuicia parthi fuerũt
Sed h̃ meliꝰ ex re ⁊ ex ꝑte cõſtitues. Mihi q̇dem vſq́ꝫ cure erit quid
agas dũ q̇d egerꝭ ſciero Lrãs nũq́ꝫ a te habui cui darẽ q̇n dederi A te
vt idem facias peto ĩpmiſq́ꝫ vt ita ad tuos ſcribas vt me tuũ ſciãt eſſe.

¶ M. T. Cornificio

CAiꝰ Anitiꝰ familiaris meꝰ vir oĩbꝰ rebꝰ ornatꝰ negocioꝝ ſuoꝝ cã
legatꝰ eſt in aphricam legatõe libera Cũ velirebꝫ oĩbꝫ adiuues o
perãq́ꝫ des vt q́ꝫ cõmodiſſime ſua negocia cõficiat In p̃miſq́ꝫ (ꝙ ei cha
riſſimũ eſt) dignitatem eiꝰ tibi cõmendo Idq́ꝫ a te peto ꝙ ipe in ꝓuin/
cia facere ſum ſolitꝰ nõ rogatꝰ vt oĩbꝫ ſenatoribꝫ lictores darẽ. qd̃ ideꝫ
acceperã ⁊ cognouerã a ſũmis viris factitatũ Hoc igit̃ mi cornifici faci
es ceteriſq́ꝫ oĩbꝫ rebꝫ ei dignitati reiq́ꝫ ſi me amas cõſules Id erit mi
hi gratiſſimum De opam vt valeas

¶ M. T. Cornificio

NOn hic cũ gladiatore hoĩe oĩm neq̇ſſimo. collega nrõ antonio bel
lũ gerimꝰ ſed nõ pari cõditõe cõtra arma v̈bis At etiã de te cõcio
nat̃. nec impune. nã ſentiet quos laceſſerit Ego ãt acta ad te oĩa arbi/
tror ꝑſcribi ab alijs A me futura debes cognoſcere quoꝝ q̇dẽ non eſt
difficil̃ cõiectura Oppſſa oĩa ſunt nec hñt ducem boni nũq́ꝫ tyrãno no
toni lõge gentiũ abſũt Pãſa ⁊ ſentit bñ ⁊ loq̇t̃ fortiter. Hirtiꝰ nr̃ tardiꝰ
cõualeſcit Quid futuꝝ ſit plane neſcio. Spes tñ eſt vna aliq̇ñ ꝑ roma/
nũ maiorem ſilẽm fore Ego certe reip. nõ deero ⁊ q̇cq̇d acciderit a quo
mea culpa abſit. aĩo forti ferã Profcõ quo ad potero tuã famã ⁊ digni/
tatem tuebor q́ꝫobrem aõrꝭ nrĩ cã rogo. reip. cã hortor vt ne cui q̇c q́ꝫ iu

ris in tua ꝓuincia patiare atqꝫ vt oia referas ad dignitatē q̄ nihil p̄t
eē preſtātiꝰ Vere tecū agā vt neceſſitudo tua poſtulat. In ſempronio ſi
meis lr̄is obtēpaſſes. maximā ab oibꝫ laudē adeptꝰ es. Sꝫ illud ⁊ pre/
teritū ⁊ leuiꝰ ē hec magna res ē Illa ſcꝑſiſſem niſi tu i feſtinarēt Itaque
cherippo nr̄o me velim excuſes

¶ M. T. Cornificio

EGo nullū locum pretermitto (nec eī debeo) nō mō laudādi tui ſꝫ
ne laudādi q̄dē Sꝫ mea ſtudia erga te ⁊ officia malo tibi ex tuorū
lr̄is q̄ꝫ ex meis eē nota Te tñ hortor vt oñi cura in rēp. incūbas hoc ē
ai. hoc ē ingenij tui hoc eiꝰ ſpei quā hr̄e debes āplificāde tue dignitat̄
Sꝫ hac de re alias ad te plibꝫ cum eī hec ſcribebā in expectatōe erant
oia Nōdū legati redierāt quos ſenatꝰ nō ad pacē deprecādā ſꝫ ad bel
lū denūciādū miſerat niſi legatoꝝ nuncio paruiſſꝫ ātoniꝰ Ego tñ vt
p̄mum occaſio data eſt meo p̄ſtino more rēp. defēdi. me p̄ncipē ſenatui
po. q̄ꝫ ro. profeſſus ſum neqꝫ poſtea q̄ꝫ ſuſcepi cām libertatis minimꝫ
tp̄s omiſi tuende ſalutis libertatiſqꝫ cōis Sed hec quoqꝫ te ex alijs ma
lo cognoſcere Titū pinariū fāiliariſſimum meū tāto tibi ſtudio cōmen
do vt maiore nō poſſim Cui tñ ꝓpter oēs v̄tutes tū etiā ꝓpter ſtudia ꝯ
munia ſū aīciſſimꝰ Is procuratiōes negociaqꝫ dionyſij nr̄i quē tu mlt̄
tum amas ⁊ ego oīm plīmū Ea tibi ego nō debeo ꝯmēdare ſꝫ ꝯmēdo
tñ facias igit̄ vt ex pinarij ḡtiſſimi hoīs lr̄is tuum ⁊ erga illū ⁊ erga di
onyſium ſtudium ꝓſpiciamus liberalius

¶ M. T. Memmio

CAio auiano q̄ habitat in tuo ſacrario ⁊ ipſo mlt̄um vtor ⁊ p̄ōno
eiꝰ M. Emulio fāiliariſſime Peto igit̄ a te maiorē in modum q̄ꝺ
ſine tua moleſtia fiat vt ei de habitatōe accōmodes Nā ꝓpter opa in/
ſtituta multa multoꝝ ſubitū ē ei remigrare calen. quintilibꝫ Impe
dior v̄ecundia ne te pluribꝫ v̄b rogem Neqꝫ tū dubito quin ſi tua
nihil aut nō multū īterſit. eo ſis aīo quo ego eēm ſi quid tu me roga
res Mihi certe gratiſſimum feceris

M. T. Memmio

CLluſuſium vnum ex meis itimis obſ̄uātiſſimū ſtudioſiſſimūqꝫ
nr̄i eruditum hoīem ⁊ ſumma hūanitate tuaqꝫ aīcicia digniſſim̄
velim ita tractes vt mihi corā recepiſti Tā mihi ḡtum id erit q̄ꝫ q̄ꝺ ḡ
tiſſimum Ipm preterea ſummo officio ⁊ ſumma obſ̄uātia tibi imp/
petuum deuinxeris

¶ M. T. Q. Valerio propretori

DUm municipibꝰ volaterrāis ſumma mihi neceſſitudo ē Magno
eni meo bñficio affecti cumulatiſſime mihi grām rtulerūt Nā nec hō
ribꝫ meis nec laboribꝫ vnq̄ꝫ defuerūt Cū quibꝰ ſi mihi nulla cā itercede
ret tñ q̄ꝛ te vehemēter diligo q̄qꝫ mea te p̄ſi mi fieri ſentio ⁊ monerem
te ⁊ hortarer vt eoꝝ fortūis ꝯſuleres p̄ſ̄tiꝫ cū ꝓpe precipuā cāꝫ hr̄ent
adiꝰ obtinēdū p̄mū q̄ꝛ ſyllani tp̄is acerbitatē deoꝝ īmortaliū benigni

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 9

rate ſubterfugere Deiñ ꝙ ſūmo porro a me in ꝯſulatu meo defenſiſtꝫ
cū tribuni pleƀ legē iniq̄ſſima de eoꝝ agris ꝓmulgaſſent facile ſenatui
ppl'oqꝫ .ro. ꝑſuaſi vt eos ciues ꝗbꝫ fortūa pepcıſſꝫ ſaluos eē vellēt Hāc
actōem meā .L. Ceſar pmo ſuo ꝯſulatu lege i agraria ꝯꝓbauit agrū/
qꝫ volaterranūꝝ oppidū ꝑic'lo i ꝑpetuū liberauit. vt mihi dubiū non ſit
qn is q̄ nouas neceſſitudies adiūgat. vetera bñficia ꝯſuari velit Quāob
rem eſt tue prudētie aut ſeq̄ eiꝰ auctoritatē cuiꝰ ſectā atqꝫ impiū ſūma
cū tua dignitate ſecutꝰ es aut certe illi itegrā oēm cām reſuare Illud
vo dubitare nō debes qn tā gue. tā firmū tā tā hōeſtum manicipiū ſti
bi tuo ſūmo bñfitio i ꝑpetuū obligari velꝫ Sed hec q̄ ſcpta ſunt ſup eo
ſpectāt vt te hortorꝫ ſuadeā reliq̄ ſtꝫ q̄ ꝑtinēt ad rogādū vt nō ſolū tua
cā tibi ꝯſiliū me dare putes ſꝫ qd̄ mihi opꝰ ſit me a te petere ꝫ rogare.
Gratiſſimū igit mihi fecerꝫ ſi volaterranos oibꝫ rebꝰ itegros icolumeſꝫ
qꝫ eē valueris Eoꝝ ego domicilia ſedes rem fortūas q̄ a dijs imortali
busꝫ a pſtātiſſimis in nrā rep. ciuibꝫ ſūmo ſenatꝰ pp. qꝫ romani ſtu/
dio ꝯſuate ſunt tue fidei iuſticie bōitatiqꝫ ꝯmēdo. Si pro meis pſtis
opibꝫ facultatē mihi res h tpe daret vt ita defendere poſſē volaterra
nos queadmodū cōſueui tueri meos nullū officiū nullum deniqꝫ cer
tamē in quo illꝫ ꝓdeſſe poſſem ptermitterē Sꝫ qñ apd̄ te nihiloīnꝰ hoc
tpe valere me cōfido qꝫ valueri ſp apd̄ oēs ꝓ nrā ſūma neceſſitudie ꝑiter/
qꝫ inter nos ꝫ mutua beniuolētia abs te peto vt ita de volaterranis
mereare vt exiſtient cū q̄ſi diuio cōſilio iſti negotio ppoſitū eſſe apud
quē vnū nos eoꝝ ꝑpetui defēſores plurimū valere poſſemus

¶ M. T. Seruio Sulp.

Curiꝰ q̄ pris negociat multis ꝫ magnis de cauſ a me diligit Nāꝫ
et aicicia puētꝰ mihi cū eo ē vt pmū in foꝝ veni iſtituta ꝫ pris cuꝫ
aliquotiēs ātea tū. pric h miſerrio bello domꝰ eiꝰ tota mihi patuit q̄ ſi
opꝰ fuiſſet tā eēꝫ vſꝰ qꝫ mea Maximū āt mihi vinculū cū eo eſt q̄ſi ſanc
tiorꝫ cuiuſdā neceſſitudis ꝙ ē Attici nrī familiariſſimꝰ eāqꝫ vnū pter cete
ros obſuat ꝫ diligit Quē ſi tua iā forte cognouiſti. puto me h ꝙ facio
facere ſeri Ea em ē hūanitate ꝫ obſuātia vt eū tibi iā ipm ꝑ ſe cōmēda
tū putē Qd̄ tū ſi ita ē. magnope a te q̄ſo vt ad eā voluntatē ſi qꝫ in illū
añ has meas lrās cōtuliſti i qꝫ maximꝰ poſtea cumulꝰ accedat. Si n aūt
ppter verecūdiā ſuā minꝰ ſe tibi obtulit aut eum nōdum hēs ſatꝫ cogni/
tum. aut que cā ē cur maiorꝫ cōmēdatōis indigeat ſic euꝫ tibi cōmēdo
vt neqꝫ maiore ſtudio quēqꝫ me iuſtioribꝫ de cāis cōmēdare poſſim.
Faciāqꝫ id ꝙ debēt facere ij q̄ rligioſe ꝫ ſine ābitōe cōmēdāt Spōdebo
ei tibi lꝫ potiꝰ ſpōdeo in meqꝫ rcipio eos cē. M. Curij mores eāqꝫ tuꝫ
ꝓbitatē tū etiā hūanitatē vt eū ꝫ aicicia tua ꝫ tā accurata cōmēdatōe
(ſi tibi ſit cognitꝰ) dignū ſis exiſtiaturꝰ Mihi certe gtiſſimum feceris.
ſi intellexeris has lrās tm̄ qꝫ tum ſcriberes cōfidebā apd̄ te pōdꝰ hūiſſe

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 9

¶ M. T. Seruio Sulpitio

Sclapone patrenſi medico vtoꝛ valde familiariter eiuſqꝫ tn̄ con
ſuetudo mihi iucūda fuit. tū ars etiā quā ſum exptꝰ in valitudīe
meoꝝ In q̄ mihi tū ip̄a ſcia. tū etiā fidelitate beniuolentiaqꝫ ſatiſfecit
Hūc igit̄ tibi ꝯmēdo ⁊ a te peto vt des operā vt intelligas diligenter
me ſcṗſiſſe de ſeſe, meāqꝫ ꝯmendatōem vſui magno ſibi fuiſſe Erit id
mihi vehementer gratum ¶ M. T. Seruio Sulpitio

Coſſinio amico ⁊ tribuli meo valde familiariter vtoꝛ. Nā inter
noſmetip̄os vetꝰ vſus itercedit ⁊ Atticꝰ nr̄ maiorem etiā mihi cuꝫ
Coſſinio ꝯſuetudīem fecit Itaqꝫ tota coſſinij domꝰ me diligit in ꝓmiſ
qꝫ libertꝰ eiꝰ luciꝰ archelaꝰ hō ⁊ p̄ſonoꝛ p̄ſoni nccārijs (q̄ in nūero ego ſuꝫ
ꝓbatiſſimꝰ Hūc ita tibi ꝯmēdo vt ſi meꝰ libertꝰ eēt maioꝛe ſtudio com
mendare nō poſſem Quare ꝑgratū mihi feceris ſi eū in amiciciā tuam
acceperis. atqꝫ eū (qd̓ ſine moleſtia tua fiat) ſi qua in re opꝰ ei fuerit, iuue
ris Id ⁊ mihi vehemēter gratū erit ⁊ poſtea tibi iucundū Hoīem em̄
ſumma ꝓbitate hūanitate obſeruātiaqꝫ cognoſces

¶ M. C. Acilio.

Hippiā calatinū hoſpitem ⁊ nccāriū meū tibi cōmendo maioꝛē in
modū Eiꝰ bona (queādmodū ad me delata res ē) publice poſſidē
tur alieno noīe cōtra leges calatinoꝝ Id ſi ita eſt. etiā ſine commenda
tōe ab eq̄tate tua res ip̄ā impetrare debet vt ei ſubuenias. Quoquo
mō āt res ſe hꝫ. peto a te vt hōꝛis mei cā eum expedias. tm̄qꝫ ei cōmo
des in hac re ⁊ in ceteris q̄tū tua fides dignitaſqꝫ patieť. Id mihi ve/
hementer gratum erit ¶ M. C. Acilio

LUciū ⁊ Caiū Aurelios lucij filios (quibꝫ ⁊ ip̄ſis ⁊ p̄re eoꝝ viro opti
mo familiariſſīe vtoꝛ (cōmendo tibi) maiorem in modū adoleſces
oībus optīs artibꝫ ornatꝰ meos ꝑ nccārios amicicia tua digniſſimos
Si vlla mea apd̓ te cōmeneatio valuit. q̄ꝝ ſcio mltas valuiſſe. hec vt
valeat rogo Qd̓ ſi eos hōꝛifice liberaliterqꝫ tractaueris ⁊ tibi gratiſ/
ſimos optioſqꝫ adoleſcentes adiūxeris ⁊ mihi gratiſſimū feceris

¶ M. T. Luleolo

LUcceiꝰ meꝰ familiariſſimꝰ hō gratiſſimus mirificas tibi apud me
grās egit, cum diceret te oīa cumulatiſſime ⁊ liberaliſſime ꝓcura/
toribꝰ ſuis eſſe pollicitū Qū oꝛō tua tā ei grāta fuerit qꝫ ḡtam rem ip̄ā
exiſti mes foꝛe. eū vt ſpero q̄ pollicitꝰ es feceris Oīno oſ̄derūt bellioēs
ſeſe luccio pōpeij arbitratu ſatiſfacturos Sed vehementer opꝰ eſt no
bis ⁊ volūtatem ⁊ autoꝛitatem ⁊ īperiū tuū accedere. Qd̓ vt facias te
etiā atqꝫ etiā rogo. Illudqꝫ mihi ḡtiſſimū eſtqꝫ ita ſciūt lucij ꝓcurato
res ⁊ ita luceiꝰ ip̄e ex lr̄is tuis q̄s ad eū miſiſti itellexit. hoīs nulliꝰ apud
te autoꝛitatem aut grām valere plꝰ q̄ꝫ meā. Id vt re expiatur, iteruꝫ ⁊
ſepius te rogo M. T. Q. Gallo ꝓconſu. Cilicie

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 9

ET ſi plurimis rebꝰ ſpero fore vt ꝑſpiciā (qđ tñ iā pdez ꝑſpicio) me
a te amari tñ. nūc ea cā tibi dat̄ in q̄ facile declarare poſſis tuā er-
ga me beniuolentiā Loppiꝰ Marci filiꝰ philomeli negociatur homo
mihi familiaris Eū tibi vnice ꝯmēdo. eoq; magis tū ꝗ ipſum diligo.
t. i. ꝗ negocia ꝓcurat egnatij ruffi. quo ego vno eq̄te romano familiari
ſime vtor ꝛ q̄ ꝯſuetudie q̄tidiana. tū officijs maximis plurimiſq; mi-
hi ꝯiūctꝰ eſt Oppiū igit̄ p̄ntem vt diligas. Egnatij abſentis rem tuea
re eq̄ ꝛ a te peto ac ſi mea negocia eēnt Uelim memorie tue cā des lr̄a
rum aliq̄d. q̄ tibi in ꝓuincia reddāt̄ Sed ita ꝯſcribas vt tū cū eas leges
facile recordari poſſis huiꝰ mee ꝯmēdatōis diligētiā Hoc te vehemen
ter etiā atq; etiā rogo ¶ M. T. Caelio

CUm in hoc mihi ꝓ tua in me obſ'uantia quā penitus ꝑſpexi q̄ꝫ
diu brūduſij fuimꝰ vt ad te fāiliariter. ꝛ q̄ſi ꝓ meo iure ſcriberē ſiq̄
res eēt de q̄ laborarē. M. Lutiꝰ q̄ p̄ris negociat̄ ita mihi familiaris ē
vt nihil poſſit eē ꝯiūctiꝰ Multa illiꝰ in me officia multa in illum mea
q̄ꝫ ꝛ qđ maximū ē. ſūmꝰ inter nos amor ꝛ mutuꝰ Que cū ita ſint. ſi vllā
in aīcicia mea ſpē hēs. ſi ea q̄ in me officia ꝛ ſtudia brunduſij contuliſti
vis mihi etiā g̃tiora efficere q̄ꝫq; ſunt g̃tiſſima. ſi me a tuis oībꝰ amari
vides. hoc mihi da atq; largire vt. M. Curiū ſartū ꝛ tectū vt aiunt ab
omniq; incommodo. detrimēto. moleſtia ſincerū integrūq; conſerues
Et ipſe ſpondeo ꝛ oēs hoc tibi tui ꝓ me recipient. ex mea amicicia ꝛ ex
tuo in me officio maximum te fructum ſummamq; voluptatem eſſe
capturum ¶ M. T. Publio

MEſſienū equitē romanū oīb; reb; ornatū. meūq; ꝑfamiliarem
tibi cōmendo ea cōmendatōe q̄ pōt eē diligētiſſiā. Peto a te ꝛ ꝓ
nrā et ꝓ paterna amicicia vt eū in tuā fidē recipias. eiuſq; rem famāq;
tueare Uirū bonū tuaq; amicicia dignū tibi adiūxeris. mihiq; gratiſ
ſimum feceris ¶ M. T. Seruilio

QUia nō eſt obſcura in me beniuolētia. fit vt multi ꝑ me tibi velit
cōmendari Ego đt tribuo nōnūq; in vulgꝰ ſꝫ plerūq; neccārijs vt
hoc tp̄e Nā cū Tito Ampio balbo mihi ſūma fāiliaritas neccitudoq;
ē Eiꝰ libertū T. Ampiū Menandrū hoīem frugi ꝛ modeſtū ꝛ p̄nō et
nob vehemēter ꝓbatū tibi cōmēdo maiorē in modū Uehementer mi
hi g̃tū feceris ſi q̄buſcūq; reb; ſine tua moleſtia poterꝫ ei commodaris
Qđ vt facies te magnopere etiam atqꝫ etiam rogo.

¶ M. T. Ser.

MUltos tibi cōmēdē neceē ē qñ oīb; nota nrā neccitudo ē tuaqꝫ erga
me beniuolentia Sꝫ tñ etſi oīm cā q̄s cōmēdo velle debeo tñ cuꝫ
oīb; nō eadem mihi cā eſt C. Auguſiꝰ ꝛ comes meꝰ fuit in illo miſer-
rimo tp̄e ꝛ oīm itinerū nauigationū laborū ꝑiculorū meorū ſociꝰ. Ne
qꝫ h° tp̄e diſceſſiſſet a me, niſi ego ei ꝑmiſiſſem Quare ſic tibi eū cōmēdo

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 9

et vnũ de meis domeſticis ⁊ maxie neccãrijs. Pergratũ mihi feceris ſi
eũ ita tractaris vt intelligat hãc meã ꝯmendatõem ſibi magno vſui
atq́ȝ adiumento fuiſſe

¶M. T. C. Philippo

GRatulor tibi ꝙ ex ꝓuicia ſaluũ te ad tuos recepiſti incolumi fa/
ma et rep. Qđ ſi rome vidiſſem corã grãs egiſſet ꝙ ibi. L. Egna
tius familiariſſim⁹ meus abſens. L. Oppi⁹ pñs cure fuiſſet. Cũ Anti
patro derbete mihi nõ ſolũ hoſpitium. verũ etiã ſumma faĩliaritas ĩ
tercedat. Et te vehementer ſucceñſuiſſe audiui ⁊ moleſte tuli. De re
nihil poſſum iudicare nihil aliud mihi ꝑſuadeo. te talem virȝ nihil te
mere feciſſe. Te ãt pro nrã veteri neceſſitudine etiã atq́ȝ peto etiam vt ei⁹
filios in tua ptãte ſunt mihi potiſſimũ cõdones niſi ꝙd exiſtimas ĩ ea
re violari exiſtiatõem tuã. Qđ ego ſi arbitrarer. nũq́ȝ ego te rogarem.
mihiq́ȝ tua fama multo antiq̃or eſſet q̃ȝ illa neceſſitudo eſt. Sed mihi
ita ꝑſuadeo (ꝑt fieri vt fallor) eã rem laudi tibi poti⁹ q̃ȝ vituperatõi fore
Quid fieri poſſit. ⁊ ꝙd mea cã facere poſſis (nã ꝗn velis nõ dubito) velĩ
ſi ſibi graue nõ erit certiorẽ me facias

M. T. C. Philippo

ETſi nõ dubito ꝗn apud te mea ꝯmendatõ ꝑma ſatis valeat. tañ
obſequor hõi faĩliariſſimo. C. Auiano flacco cui⁹ cã oĩa tũ cupio
tum mehercule etiã debeo. De q̃ ⁊ pñs tecũ egi diligenter. cuȝ tu mihi
humaniſſime rñdiſti ⁊ ſcpſi ad te accurate ãtea. Sed putat intereẽ ſua
me ad te q̃ȝ ſepiſſiẽ ſcribere. Quare velĩ mihi ignoſcas ſi illi⁹ volũtati ob
temperans. minus videbor meminiſſe ꝯſtãtie tue. A te illud idẽ peto vt
de loco quo deportet frumentũ ⁊ de tpe Auiano ꝯmodes. Quorȝ vtrũ
q́ȝ ꝑ eundẽ me obtinuit trienniũ dũ põpei⁹ iſti negocio ꝑfuit. Sũma
id ẽ in quo mihi gratiſſimũ facere poſſis ſi curaris vt auian⁹ qñ ſe ama
ri a me putat me a te amari ſciat. Erit id mihi ꝑgratum.

M. T. Terẽtie ſue Sa

SI tu et tullia lux nrã valetis. ego ⁊ ſuauiſſim⁹ Cicero valem⁹ pri
die id⁹ octobres Athenas venim⁹ cũ ſane aduerſis vẽtis vſi eẽmus
tardeq́ȝ ⁊ icõmode nauigaſſem⁹. De naui exeũtib⁹ nob Achaſt⁹ cũ lrĩs
ꝑſto fuit vno ⁊ vigeſimo die ſane ſtrẽnue. Accepi lrãs tuas q̃b⁹ itellexi
te vereri ne ſupiores mihi reddite nõ eẽnt. Omes ſȝ reddite diligentiſ
ſimeq́ȝ a te ꝑſcpta ſũt oĩa ideq́ȝ mihi g̃tiſſimũ fuit. Neq́ȝ ſum admirat⁹
hãc epſam quã Achaſt⁹ attulit breuem fuiſſe. Jã ei meipm expectas
ſiue noſ ipos ꝗ quidẽ ad vos q̃ȝ pmũ veĩre cupim⁹ ⁊ ſi in q̃ȝ remp. venia
m⁹ itelligo. Cognoui eñi ex mltoȝ aicoȝ lrĩs ad arma rem ſpectare: vt
mihi cũ venero diſſimulare nõ liceat ꝙd ſentiã. Sed qñ ſubeũda fortu
na ẽ. eo citi⁹ dabim⁹ opam vt veiam⁹ q̃ facili⁹ de tota re deliberem⁹. Tu
velim ꝙ cũ ꝯmodo valitudis tue fiat. q̃ȝ longiſſime poteris obuiã nob
properes. De hereditate preciana (qua quidem mihi magno do/

ſori eſt valde eñ illũ amaui (hoc velim cures Si auctio ante meum aduentum fiet vt pōponi⁹ aut ſi minus poterit Camillus nr̄m negociũ curet Nos cũ ſalui venerim⁹ reliqua g nos agem⁹ Sin tu iã romã pfecta eris. tñ curabis vt hoc ita fiat. Si dij nos adiuuabũt. circiter id⁹ nouẽbres in Italiã ſperam⁹ fore. vos mea ſuauiſſiã ꝛ optatiſſiã Terẽtia ꝛ tuliola ſi nos amatis curate vt valeatis Athenis. xv. cal. nouẽb.

¶ M. T. Terentie.

QUod nos in italiã ſaluos veniſſe gaudes ꝑpetuo gaudeas velī Sed ꝑturbari dolore aĩ magniſqꝫ iniurijs metuo ne id ꝯſilij ceperim⁹ qd̄ nõ facile explicare poſſum⁹ Quare q̄ꝫtũqꝫ potes nos adiuua qd̄ ãt poſſis mihi in mẽtẽ nõ veit In viã q̄ꝫ te des hoc tp̄e nihil eſt Et lõgũ eſt iter ꝛ nõ tutũ Et nõ video qd̄ ꝓdeſſe poſſis ſi veneris

¶ M. T. C. Paulo Cõſuli deſignato

ET ſi mihi nunq̄ꝫ fuit dubiũ q̄n te ppl's romanus pro tuis ſũmis in remp. meritis ꝛ ꝓ ãpliſſima familie dignitate ſummo ſtudio ꝛ cũctiſqꝫ ſuffragijs ꝯſulẽ factur⁹ eſſet. tñ incredibili leticia ſum affect⁹. cum id mihi nunciatũ eſt Cũqꝫ honorem tibi deos fortunare volo et ex tua maiorumqꝫ tuorum dignitate adminiſtrari Atqꝫ vtinã pñs illum diem mihi optatiſſimum videre potuiſſem. ꝓqꝫ tuis ãpliſſimis erga me ſtudijs atqꝫ bñficijs tibi operã meã ſtudiumqꝫ nauare Quam mihi facultatem q̄ñ hic necopinat⁹ ꝛ improuiſus ꝓuincie ca'us eripuit tñ vt te ꝯſulẽ remp. ꝓ tua dignitate gerentem videre poſſiꝫ magnopere a te peto vt operã des ꝛ efficias ne q̄d mihi fiat iniurie neue q̄d tp̄is ad meũ aĩm minus accedat Quod ſi feceris magn⁹ ad tua p̄ſtia erga me ſtudia cumulus accedet

¶ M. T. Tironi S.

UArie ſum affect⁹ tuis lr̄is. valde p̄ore pagiã turbat⁹ paulũ altera recreat⁹ Quare nũc q̄dẽ nõ dubito q̄n q̄ plane valeas te neqꝫ nauigatõi neqꝫ vie ꝯmittas Satis eñ te mature video. ſi plane ꝯfirmatũ videro De medico ꝛ tu bñ exiſtiari ſcribis ꝛ ego ſic audio Sꝫ plane curatões ei⁹ nõ ꝓbo Jus eñ tibi dandũ no fuit cũ malo ſtomacho oñes Sed tñ ꝛ ad illũ ſcp̄ſi accurate ꝛ ad lyſonem Ad Curiũ vo ſuauiſſimuꝫ hoiem ꝛ ſũmi officij ſũmeqꝫ hũanitatis multa ſcp̄ſi In his etiã vt ſi tibi videret te ad ſe trãſferret Lyſo eñ nr̄ vereor ne negligẽtior ſit p̄ numq ꝛ oẽs greci dein q̄ꝫ cũ a me lr̄as accepiſſꝫ mihi nullas remiſit Sꝫ eũ tu laudas Qu igit q̄d faciendũ ſit iudicabis Illd̄ mi Tiro te rogo ſumptui ne pcas vlla re q̄ ad valitudiem op⁹ ſit Scp̄ſi ad Curiũ. quod dixiſſet daret medico Ipſi puto aliq̄d dandũ eſſe quo ſit ſtudioſior. Innũerabilia tua ſunt in me officia domeſtica forentia. vrbana. ꝓuincialia in re p̄uata in republica in ſtudijs in litteris noſtris Omnia viceris ſi vt ſpero te validum videro Ego te puto belliſſime (ſi recte erit

cũ q̄ſtore Meſcinio decurſu⁊ Nõ inhũan⁹ eſt. teqꝫ (vt mihi viſus eſt) diligit Cũ valitudi tue diligẽtiſſime ꝯſulueris. tũ mi T yro conſu lito nauigatõi Nulla in re iã feſtiare volo. Nihil laboro niſi vt saluus ſis Sic habeto mi Tiro neminem eẽ qui me amet. q̄n idẽ te amet ⁊ cum tua ⁊ mea maxie. īterẽ te valere tũ multis ẽ cure Adhuc dũ mihi nullo loco deeſſe vis. nũq̄ꝫ te ꝯfirmare potuiſti Nũc te nihil impedit. omnia depone ⁊ corꝑi ſui Quãtã diligentiã in valitudinẽ tuã ꝯtuleris. tãti me fieri a te iudicabo Vale mi Tiro vale ⁊ ſalue Lepta tibi ſalutẽ dt et oẽs Leucade. vi. idus no.

¶Tironi

T·Erciã ad te hãc eplam ſcp̄ſi eodẽ die magis īſtitui mei tenẽdi cauſa. q̄ ⁊ nact⁹ erã cui darẽ. q̄ꝫ quoq̄ habere q̄d ſcriberẽ Igit̄ q̄ꝫ tũ me diligis tm̄ adhibe i te diligẽtie Ad tua inũerabilia in me officia adde hoc q̄d mihi erit oĩm ĝtiſſimũ Cũ valitudis rõem vt ſpero habueꝛ ha beto etiã nauigatõis In italiã eũtib; oib; ad me lrãs dabis. vt ego eũ tem patrias neminẽ ꝑtermitto Cura te mi tiro Q̄ñ nõ ꝯtingat vt me cum nauigares. nihil eſt q̄d feſties. nec q̄cq̄ꝫ cures niſi vt valeas. Etiã atqꝫ etiam vale. vij. idus nou. Actio veſperi

¶M. C. Tironi

QUod in diſcrimie ꝟſetur ſal⁹ mea ⁊ bonoꝝ oĩm atqꝫ vniuerſe rei pu. ex eo ſcire potes q̄ꝛ domos nrãs ⁊ ꝑmã ipam vl' diripiẽdã l'i flãmãdã reliq̄m⁹ In eũ locũ res deducta ẽ. vt niſi q̄s de⁹ l' caſus aliq̄s ſubuenerit ſalui eẽ neq̄am⁹ Eq̄dẽ vt veni ad vrbẽ no deſtiti oĩa ⁊ ſenti re ⁊ dicere ⁊ facere q̄ ad ꝯcordiã ꝑtineret. Sꝫ mir⁹ iuaſerat furor ⁊ nõ ſo lũ iꝓbos ſꝫ etiã eos q̄ boni hñt vt pugnare cuperẽt. me clamãte nihil bello ciuili miſeri⁹ Itaqꝫ cũ Ceſar amẽtia q̄dã rapet̄ ⁊ oblit⁹ nois atqꝫ hõrum ſuoꝝ Ariminũ Piſauꝝ Anconã Arretiũ occupaſſꝫ vrbẽ reli quim⁹ q̄ꝫ ſapiẽter aut q̄ꝫ fortiter nihil attiet diſputare Q̄d q̄dẽ in caſu ſum⁹ vides ferũt oĩno ꝯditões ab illo vt põpei⁹ eat i hiſpaniã delectus q̄ ſunt habiti ⁊ p̄ſidia nrã dimittãt Se vlteriorẽ galliã domitio. citeri orẽ Conſidio nouiano (bis ei obtigerũt) traditu⁊ Ad ꝯſulat⁹ petitiões ſe vẽtu⁊ neqꝫ ſe iã velle abſente ſe rõem haberi ſuã ſe p̄ñtem trinũdinũ petitu⁊ Accepim⁹ cõditões ſꝫ ita vt remoueat preſidia ex ijs locisque occupauit. vt ſine metu de hiſ ip̄is ꝯditõibus rome ſenatus haberi poſſit Jd, ille ſi fecerit ſpes eſt pacis ⁊c̄.

¶M. C. filio Tironi Salu.

CUm vehemẽter tabellarios expectarẽ q̄tidie aliq̄ñ venerũt poſt diẽ. xlvi q̄ꝫ a nob̄ diſceſſerat Quoꝝ mihi fuit aduẽt⁹ optatiſſimus Nã cũ maximã cepiſſeꝫ leticiã ex humaniſſimi ⁊ chariſſimi p̄ris ep̄la rũ ſo iucũdiſſiẽ tue lr̄e cumulũ mihi gaudij attulerũt Itaqꝫ me iã mõ penitebat itercapedinẽ ſcribẽdi feciſſe ſꝫ poti⁹ letabar Fructum enim magnũ hũanitatis tue cupiebã ex ſilẽtio meaꝝ lr̄aꝝ. Vehemẽter igit̄

gaudeo te meã ſine dubitatõe accepiſti excuſatõem. Gratos tibi opta
toſqȝ eſſe q̃ de me rumores afferũtur nõ dubito mi dulciſſime Tyro pſ
taboqȝ ⁊ enitar vt indies magis magiſqȝ hec naſcẽs de me duplicetur
opinio. q̃re qđ polliceris te bu cciatorẽ fore exiſtiatõis mee ꝯfirmo id
cõſtãtiqȝ aio facias. ſȝ tm̃ em̃ mihi dolorẽ cruciatũqȝ attulerunt erra⸗
ta etatis mee. vt nõ ſolũ aiȝ factis ſȝ aures q̃ȝ a ꝯmemoratõe abhorre
ant Qui⁹ te ſollicitudis ⁊ doloris pticipẽ fuiſſe notũ exploratũqȝ ẽ mihi
Necid mirꝝ Nã cũ oia mea cã velles mihi ſucceſſa tu etiã tua. Sociũ
em̃ te meoꝝ cõmodoꝝ ſp eſt volui. Qđ igitur tũ ex me doluiſti. nunc
vt duplicet tuum ex me gaudiũ pſtabo Cratippo me ſcito non vt diſci
pulum ſed vt filiũ eẽ ꝯiũctiſſimum Nã cũ audio illũ libẽter. tũ etiã ei⁹
ppriã ſuauitatẽ vehemẽter ãplector Sũ totos dies cũ eo noctiſqȝ ſe⸗
penũero ptẽ exoro em̃ vt mecũ q̃ȝ ſepiſſime cenet. Hac introducta ꝯſue
tudie ſepe inſciẽtib⁹ nob ⁊ cenãtib⁹ obrepit. ſublataqȝ ſeueritate phie
hũaniſſime nobiſcũ iocat Quare da opam vt hũc talẽ tã iucũdũ tã ex
cellentẽ virꝝ videas q̃ȝ pmũ Nã qđ ego de bruto dicã quẽ nullo tpe a
me patior diſcedere Qui⁹ cũ frugi ſeueraqȝ ẽ vita tũ iucũdiſſima ꝯiũc
tio Nõ ẽ ei ſeiũct⁹ loc⁹ a philologia ⁊ q̃tidiaua iq̃ſitõe. Huic ego locuȝ
prio ꝯduxi q̃ vt poſſim. ex meis ãguſtijs illi⁹ ſuſtẽto tenuitatẽ Prete⸗
rea declamitare grece apđ Caſſiũ iſtitui. latie ãt apud brutũ exerceri
volo Utor failiarib⁹ ⁊ q̃tidianis ꝯuictoribꝰ q̃s ſecũ mytilenis Cratip⸗
pus adduxit hoibꝰ ⁊ doctis ⁊ illis pbatiſſimis Multũ etiã mecũ ẽ Epi
crates pnceps athenienſiũ ⁊ leonides ⁊ hoꝝ ceteri ſiles Hec q̃dem igit
de nob De Gorgia ãt q̃ mihi ſcribis erat q̃dẽ ille in q̃tidiana decla
matõe vtilis ſȝ oia poſtpoſui dũmõ preceptis pris parerem. Apte eni
ſcripſerat vt eũ dimitterez ſtatim tergiuerſari nolui ne nimia mea ſu
ſpitõem ei aliquã iportaret Deiñ illud etiã mihi ſuccurrebat gue eſſe
de iudicio pris iudicare Quũ tñ ſtudiũ ⁊ cõſiliũ gratũ acceptũ eſt mihi
Excuſatõem anguſtiarũ tui tpis accipio Scio em̃ q̃ȝ ſoleas eſſe occu
patus Emiſſe te prediũ vehementer gaudeo feliciterqȝ tibi rem iſtaȝ
emere cupio Tu velim in primis cures vt valeas vt vna commentari
poſſimus

¶ M. Cic. filius Tironi

ET ſi iuſta idonea vſus es excuſatõe de intermiſſione lrãꝝ tuaꝝ
tñ id ne ſepi⁹ facias rogo Nã ⁊ ſi de repu. rumoribꝰ ⁊ nũcijs certi⸗
or fio ⁊ de ſua in me volũtate ſp ad me pſcribat pater. tñ de qua mĩma
re ſcpta a te mihi epl'a fuit gratiſſima Quare cũ i pmis tuas deſiderez
lrãs noli omittere vt excuſatõe potius expleas officium ſcribendique
aſſiduitate literarum

¶ M. Cicero fili⁹ Tironi

VErberaui te cogitatõnis tacito dũtaxat cõuicio. q̃ faſcicul⁹ alter
ad me iã ſine tuis lris plat⁹ ẽ Nõ potes effugere h⁹ culpe penã te

prōno Marcꝰ ē adhibēdꝰ uſqꝫ diu ⁊ multis lucubratōibus ꝯmētata a
ratione vide vt ꝓbare poſſit te nō peccaſſe Plane te rogo ſicut olim ma
trem noſtram facere memini q̄ lagenas etiā inanes obſignabat ne di
cerentur inanes aliqua fuiſſe qui furtim eēnt exciccate. Sic tu etiam
ſi quod ſcribas non habebis. ſcribito tamen ne furtum ceſſationis q̄ſi
uiſſe videaris Ualde enim mihi ſemper ⁊ vera et dulcia tuis epiſtolis
nunciantur Ama nos ⁊ vale

¶ M. T. Titio

ET ſi vnꝰ ex oībꝰ ſum ad te ꝯſolandū mīme accōmodatus q̄ tantuꝫ
ex tuis moleſtijs doloris cepi vt cōſolatōe ipſe egerē. tñ cū longiꝰ
a ſummi luctꝰ acerbitate meꝰ abeſſet dolor q̄ꝫ tuus ſtatui neccitudinis
nrē eē. meeqꝫ in te beniuolētie. nō tacere tāto in tuo merore tādiu ſed
adhibere aliquā modicā ꝯſolatōem q̄ leuare dolorē tuū poſſet ſi minꝰ
ſanare potuiſſet Eſt āt ꝯſolatio ꝓuulgata q̄dē illa maxie quā ſp̄ in ore
atqꝫ in aīo hrē debemꝰ hoīes nos vt eē meminerimꝰ ea lege natos. vt
oībus telis fortūe ꝓpoſita ſit vita nrā. neque eē recuſandū q̄ minus ea
q̄ nati ſumꝰ cōditōe viuamꝰ neue tā grauiter eos caſus feramꝰ q̄s nul
lo cōſilio vitare poſſumꝰ euētiſqꝫ alioꝝ memoria expetēdis. nihil acci
diſſe nobis noui cogitemꝰ Sꝫ neqꝫ he neque certe ꝯſolatōnes q̄ ſunt a
ſapiētiſſimis vſurpate viris. mēorieqꝫ cā lrīs ꝓdite. tm̄ videnꝭ ꝓficere
debere. q̄ꝫ tū ſtatꝰ ipe nrē ciuitatis ⁊ hec ꝑturbatio tp̄m ꝑditoꝝ Eū be
atiſſimi ſint q̄ liberos nō ſuſceperūt. minꝰ āt miſeri q̄ his tp̄ibꝰ amiſerūt
q̄ꝫ ſi eoſdē bona aut deniqꝫ aliqua rep. ꝑdiſſent Qd̄ ſi tuū te deſideriuꝫ
mouet aut ſi tuaꝝ reꝝ amiſſiōe meres. nō facile exhauriri tibi iſtū do
lorē vniuerſuꝫ puto Si illa te res cruciat que magis amoris ē: vt eorū
qui occiderūt miſerias lugeas Ut ea nō dicā que ſepiſſime ⁊ legi ⁊ au
diui nihil mali eē in morte. in q̄ ſi reſideat ſenſus īmortalitatis illa po
tiꝰ q̄ꝫ mors dicenda ē Sin ſit amiſſus nulla videri miſeria debeat que
nō ſentiaꝭ Hoc tm̄ nō dubitās cōfirmare poſſum. ea miſeria parari. im
pēdere reip. q̄ qui reliq̄rit. nullo mō mihi q̄dē deceptꝰ eē videaꝭ Quid ē
em̄ iā nō mō pudori. ꝓbitati. virtuti rcīs ſtudijs. bonis artibꝰ ſꝫ omnino
libertati ac ſaluti loci Nō me hercule quenq̄ꝫ audiui hoc grauiſſimo ⁊ pe
ſtilētiſſimo anno adoleſcentulū aut pueꝝ mortuū. q̄ mihi nō a dijs ī
mortalibꝰ ereptꝰ ex his miſerijs atqꝫ iniq̄ſſiā ꝯditione vite videretur.
Quare ſi tibi vnū hoc detrahi pt. ne q̄d ijs q̄s amaſti mali ꝯtigiſſe pu
tes ꝑmultū erit ex merore tuo diminutō Relinq̄tur em̄ ſimplex iam
cura doloris tui que nō cū illis cōicabiꝭ. ſed ad teipm̄ ꝓpe refere. Jn q̄
nō ē iā grauitatis ⁊ ſapie tue quā tu a puero ꝓſtitiſti. ferre īmoderatiꝰ
caſum tuoꝝ incōmodoꝝ. q̄ ſit ab eoꝝ q̄s dilexeris miſeria maloqꝫ ſeiū
ctꝰ Et eni ſp̄ te ⁊ ꝓuatis in rebꝰ publicis ꝓſtitiſti tuenda tibi vt ſit gra
uitas. ꝯſtātieqꝫ ſeruiendū Nā quod allatura ē ipſa diuturnitas que

maximos luctus vetuſtate tollit. id non prearripere conſilia pruden
tiaqꝫ debemus Etenim ſi nulla fuit vnquam liberis amiſſis tam im
becillo mulier animo que non aliquando lugendi modum fecerit cer
te nos quid eſt dies allatura id conſilio anteferre debemus neque ex/
pectare temporis medicinam quā repreſentare ratione poſſumꝰ His
ego lr̄is ſi quid profeciſſem exiſtimabā optandū quiddam me eē aſſe
cutum Sin minꝰ forte valuiſſent. tn̄ officio eē functum beniuolentiſ/
ſimi atque amiciſſimi Quē me tibi ⁊ fuiſſe exiſtimes velim. ⁊ futurum
eē confidas

¶ M. T. Pitio Sexto Salutem plurimam

NOn obliuione amicicie nrē neqꝫ intermiſſione ꝯſuetudīs mee ſu
perioribꝰ tꝑibꝰ ad te lrās miſi nullas Sꝫ qꝛ ꝓora tꝑa in ruinis reip.
noſtriſqꝫ iacuerūt Poſteriora āt me aſcribēdo tuis iniuſtiſſimis atque
acerbiſſimis incōmodis retardarūt Qū v̄o ⁊ interuallū iā ſatis lōgū
fuiſſet ⁊ tuā v̄tutē aīqꝫ magnitudinē diligētiꝰ eēm mecum recordatꝰ.
non putaui eē alienū inſtituto meis hec ad te ſcribere Ego te. P. Sex
ti ⁊ ꝓmis tꝑibꝰ illis qbꝰ in inuidiā abſens ⁊ in crimē vocare defendi. et
cū in tui familiariſſimi iudicio ⁊ ꝑiculo tuū crimen ꝯiungeretur vt po
tui accuratiſſime te tuāqꝫ cām tutatꝰ ſum. Et ꝓxie recēti aduētu meo
cū rē alter īſtitutā offendiſſem ac mihi placuiſſet ſi affuiſſem. tn̄ nulla
re ſaluti tue defui Qū eo tꝑe inuidie annone inimici nō ſolū tui verū
etiā aīcoꝝ tuoꝝ iniqtas totiꝰ iudicij. multaqꝫ alia reipu. vitia plus qꝫ
cā ipa v̄itaſqꝫ valuiſſent· publio tuo neqꝫ oꝑa. neque ꝯſilio neqꝫ labo
re neqꝫ grā neque teſtionio defui Quāobrē oībꝫ officijs amicicie dili/
gēter a me ſctēqꝫ ſuatis ne hoc qdē ꝑtermittēdū eē duxi. te vt hortarer ⁊
rogarēqꝫ vt ⁊ hoiem te ⁊ viꝝ memiſſes. id ē vt cōem incertūqꝫ caſuꝫ quē
nec vitare qſquā nrm̄ nec ꝓſtare vllo pacto pōt. ſapienter ferres ⁊ dolo
ri fortiter ac fortūe reſiſteres Cogitareſqꝫ ⁊ in nrā ciuitate ⁊ in ceteris
que reꝝ potite ſuut. multis fortiſſimis atqꝫ optīs viris. iniuſtis iudi/
cijs tales caſus accidiſſe Illud āt vtinā ne ſcriberē ea te rep. carere in q̄
neminē prudentē hoiem res vlla delectaret De tuo āt filio vereor ne ſi
nihil ad te ſcripſerim debitū eiꝰ v̄tuti videar teſtioniū nō cepiſſe Sin
autē oīa que ſentio ſcpſerim. nec refricē meis lrīs deſideriū ⁊ dolorē tu
um Sed tn̄ prudētiſſime facies ſi illiꝰ pietatē v̄tutē induſtriā vbicūqꝫ
eris tuā eē tecūqꝫ duces Nec enī minꝰ nrā ſunt que animo complecti
mur. qꝫ que oculis intuemur Quāobrē ⁊ illius eximia v̄tus ſummuſ
qꝫ in te amor ⁊ magne tibi conſolationi debet. eē ⁊ nos ceterique qui
te nō ex fortūa. ſed ex v̄tute tua pēdimꝰ ſpqꝫ pendemus. ⁊ maxie ami/
ci tue conſcientie Cum tibi nihil merito accidiſſe reputabis. et illd' ad
iungas homines ſapientes turpitudine non caſu. ⁊ delicto ſuo. non

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 9

aliorum iniuria commoueri. Ego ꝛ memoria noſtre veteris amici/
cie. et virtute atque obſeruantia filij tui monitus nullo loco deero ne
que ad conſolandum neqꝫ ad leuandum fortunam tuaꝫ Tu ſi quid
a me forte eſcripſeris perficiam nec te fruſtra ſcripſiſſe arbitrere

¶ Marcus Tulli. Tito fabio

ET ſi egomet qui te conſolari cupio conſolandus ipſe ſum propte
rea quod nullam rem grauius iamdudum tuli ꝗ̃ incõmodū tuū
tñ te magnopere non hortor ſolum ſed etiam pro amore nrõ rogo at
qꝫ oro te colligas virumqꝫ prebeas. et qua conditõe omnes homies
et quibus tꝑibus nati ſumus cogites. Plus tibi virtus tua dedit ꝗ̃
fortūa abſtulit ꝓpterea ꝙ adeptus es quod non multi homines no/
biliſſimi Ea deniqꝫ videtur conditio impendere legum. iudiciorum
temporum. vt optime actum cum eo videatur eē. qui quam leuiſſima
pena ab hac repub. diſceſſerit Tu vero qui et fortunas et liberos ha/
bes. ꝛ nos ceteroſqꝫ ncc̄ītudine et beniuolentia tecum coniunctiſſiōs
cum magnam facultatem ſis habiturus nobiſcum ꝛ cum omnibꝰ tuis
viuendi. ꝛ cum vnum ſit iudicium ex tam multis quod reprehenda
tur. vt quod vna ſententia eaqꝫ dubia. potentia alicuius condonatū
exiſtimetur Omnibus his de cauſis debes iſtam moleſtiam ꝗ̃ leuiſſi
me ferre Meus animus erit in te liberoſqꝫ tuos ſemper quē tu eē vis
et qui eē debet Uale

¶ M. T. Ruffo

ET ſi mihi nunꝗ̃ dubiū fuit quin tibi eēm chariſſimus tñ quotti
die magis id ꝑſpicio. extatqꝫ idqꝺ̄ mihi oñderas ꝗbuſdā literis
te ſtudioſiorem in me colendo fore quā in ꝓuincia fuiſſes (et ſi meo iu
dicio nihil ad tuum ꝓuinciale officiū addi pōt) ꝗ libertꝰ iudiciū eē poſ
ſet tuū Itaqꝫ me ꝛ ſuꝑiores lr̄ē tue admodū delectarunt qbꝰ et expec/
tatū meū aduentū abs te amāter videbū. ꝛ cū aliter res cecidiſſꝫ ac pu
taſſes te meo ꝯſilio magnoꝑe eē letatum Et his ꝓximis tuis lr̄is ma
gnū cepi fructū ꝛ iudicij ꝛ officij tui. Iudicij. ꝙ intelligo id qꝺ̄ omnes
fortes ac boni viri facere debent. nihil putare vtile eſſe niſi quod rectū
honeſtumqꝫ ſit Officij. ꝙ te mecū quodcunqꝫ cepiſſem conſilij pollice
ris fore. quo neqꝫ mihi gratius neqꝫ vt ego arbitror ſibi honeſtius eē.
qu icꝗ̃ poteſt Mihi conſilium captū iamdiu eſt. de quo ad te. non ꝙ
celandꝰ eēs. niſi ſcripſi antea. ſed qꝛ cõmunicatio conſilij tali tempore
quaſi quedam admonitio videt eē officij. vel potius efflagitatio ad co
eundam ſocietatem vel periculi vel laboris Cū vero ea tua ſit volūtas
humanitas. beniuolētia erga me. libenter amplector talem animum
ſed ita (non enī dimittam pudorem in rogando meum. ſi feceris id ꝙ
oñdis. magnā tibi habebo grām. ſi nō feceris. ignoſcam. ꝛ alterꝫ timo
ri alterꝫ mihi te nō negare potuiſſe arbitrabor. Eſt ei res ꝓ cõ maxia

Qđ r. m̄ ſit apparet qđ expediat obſcuꝝ ē Ita tñ vt ſi nos ij ſumꝰ qui eē debemꝰ. i. ſtudio digni ac lřis nr̄is dubitare nō poſſumꝰ quin ea maxime ꝯducāt que ſūt rectiſſiā Qđ tibi ſi ſit placebit ſtati ad me venies. Sin idem placebit atq; eodē mō. nō ꝯtinuo poteris oīa vt tibi nota ſint faciā Quicquid ſtatueris. te mihi amicū. ſin id quod opto etiam amiciſſimum iudicabo

¶ M. C. H. Torquato

Peto a te ne me putes obliuiōe tui rariꝰ ad te ſcribere q̄ȝ ſolebā ſed aut ḡuitate valitudīs. q̄ tñ iā paululū videor leuari aut q̄ȝ abſuȝ ab vrbe vt qui ad te ꝓficiſcāť ſcire nō poſſim Quare velī ita ſtatutū hēas me tui memoriā ſūma cū beniuolētia tñere tuaſq; res oīs nō minori mihi cure q̄ȝ meas eē Nō maiore in varietate verſata adhuc cā tua q̄ȝ hoies aut volebāt aut opinabanť. mihi crede nō ē ꝓ malis tꝑm q̄ȝ moleſte feras Necē aut armis vrgeri rēp. ſempiternis aut his poſit; recreari aliqñ aut fūditꝰ iterire Si arma valebūt nec eos a q̇bus receſſerȝ vereri debes nec eos q̄s adiuuiſti Si armis aut ꝯditōe poſitis aut defatigatōe abiectis aut victoria detractis. ciuitas reſpirauerit ⁊ dignitate tua frui tibi ⁊ fortunis licebit Si oīno interierit oīa fuerit q; is exitus quē vir prudentiſſimus M. Antoniꝰ iam tū timebat cū tm̄ inſtare maloꝝ ſuſpicabať Miſera q̇dem ē illa ꝯſolatio tali preſ̄tim ciui ⁊ viro. ſed tñ neccāria. nihil eſſe p̄cipue cuiq; dolendū in eo qđ accidit vniūſis Que vis inſit in his paucis v̄b (pla enī ꝯmittenda eple non erāt) ſi attendes qđ facis ꝓfcō etiā ſine meis lřis intelliges te aliq̇d habere q̄ȝ ſperes. nihil quod aut hoc aut aliq̇ reip. ſtatu timeas Oīa ſi introierint cū ſupſtitē te eē reip. ne ſi liceat q̇dem velis ferendā eſſe fortunam preſ̄tim que abſit culpa Sed hec hactenꝰ Tu velim ſcribas ad me q̇d agas aut vbi futurꝰ ſis vt aut q̄ ſcribā aut q̄ veniā ſcire poſſim

¶ M. T. Tributio

Ego te ꝯmēdare nō deſiſto. ſed q̇d ꝓficiā et te ſcire cupio Spem maximā hēo in balbo ad quē de te diligētiſſiē ⁊ ſepiſſime ſcribo Illud ſoleo mirari. ne me totiens accipe tuas lřās q̄tiēs a. Q. frē afferūť In britānia nihil eē audio neq; auri neq; argēti Id ſi ita eſt eſſe dum aliquid rapias ſuadeo ⁊ ad nos q̄ȝ ꝑmū recurras Sin autē ſine britannia tñ aſſeq̄ qđ volumꝰ poſſumꝰ ꝑfice vt ſis in familiaribus Ceſaris Multū te in eo frater adiuuabit meus. multum balbus ſȝ mihi crede tuus pudor ⁊ labor pl̄imū Habes impatorē liberaliſſimū etatē opportuniſſimū. ꝯmendatōem certe ſ̄rem. vt vnū timendum ſit ne ipſe tibi defuiſſe videare

¶ M. T. Trebatio

C. Hriſippꝰ vectiꝰ Cirri architecti libertꝰ fecit vt te nō immemorē putarē mei Salutē em̄ mihi tuis v̄bis nūciauit Valde iam lautꝰ es q̄ grauare lřās ad me dare hmōi p̄ſertim ꝓpe domeſtico. Qđ ſi ſcribere

oblitꝰes minꝰ multi iā te aduocato cāca dent. Sꝫ nr̄i oblitꝰes dabo o/
perā vt iſtuc veniā anꝗ̄ plano ex aīo tuo effluo Sin eſtiuo⁊ timor de
bilitat. aliquid excogita vt feciſti de britānia. Illō quidē ꝑlibēter au
diui ex eodem chryſippo te eē ceſari familiarē ſꝫ me hercule mallē (id qꝺ̄
erat equiꝰ) de tuis rebꝫ ex tuis lrīs q̄ꝫ ſepiſſīe ꝯgnoſcere Qꝺ̄ certe ita fie
ret ſi tu maluiſſes beniuolentie q̄ꝫ litiū iura ꝑdiſcere Sꝫ hec iocati ſumꝰ
tuo more ⁊ nō nihil etiā nr̄o Te valde amamꝰ noſqꝫ a te amari tū volu
mꝰ tū etiā cōfidimꝰ vale   C. Pli. Cornelio tacito ſuo Sa.

Videb⁊ lꝫ rideas. ego pliniꝰ ille quē noſti apros tris ⁊ quidē pꝯcer
rios cepi Ipē inquis ipē nō tm̄ vt oīno ab iertia mea ⁊ quiete diſcederē
Ad retia ſedebā Erat i ꝓxio nō venabulū nō lācea. ſꝫ ſtilꝰ ⁊ pugillares
Meditabar aliquid enotabāqꝫ vt ſi manꝰ vacuas plenas tm̄ ceras re/
portarem Nō ē ꝙ cōtēnas hꝯ ſtudendi genꝰ Mi⁊ ē vt aīmꝰ ad agitatōe
motuqꝫ corꝑis excitet Iā vndiqꝫ ſilue ⁊ ſolitudo ipmqꝫ illō ſilentium
qꝺ̄ venatōi dat. mag̃ cogitatōes icitamenta ſꝫ Proīn cū venabere li
cebit autore me vt panariū ⁊ lagūculā ſic et pugillares feras experierꝫ.
nō magis dianā mōtibꝫ q̄ꝫ mineruā inerrare   C. P. Pope. ſuo

PEropportune me reddite ſūt lr̄e tue quibꝫ flagitabas vt tibi ali/
quid ex ſcptis meis mitterē; cū ego idipm deſtiaſſem Addidiſti et
go calcaria ſponte currenti pīterqꝫ ⁊ tibi veniā recuſādi laboris ⁊ mi
hi exigendi verecūdiā ſuſtuliſti Nā me timide vti decet eo qꝺ̄ oblatū eſt
nec te grauari quod depopoſciſti Non eſt tm̄ qꝺ̄ ab homine deſidio
ſo aliquid noui oꝑis expectes petiturꝰ ſum enim vt rurſus vaces ſmo
ni quem apud municipes meos habui bibliothecā dedicaturꝰ. Me
mini quidem iam te q̄dam notaſſe ſed generaliter. Iō nunc rogo vt
non tm̄ vniuerſitati eius attendas verūetiam ꝑticulas qua ſoles li/
ma ꝑſequeris Erit eni⁊ poſt emendatōem liber nob vel publicare vl
continere Qui mīmo fortaſſe hanc ipam cunctatōem nrām in alte/
rutram ſnīam emendatōis rō reducet q̄ aut īdignū editōe dum ſepiꝰ
retractat inueniet aut dignum dum idipm expitur efficiet ⁊c̄. Hēs
cunctatōis mee cās obſequar tuꝫ conſilio tuo cuius mihi auctoritas
ꝓ rōe ſufficit vale   C. P. Minutio fundano S.

MIr̄ ē quū ſinglis diebꝫ in vrbe rō aut cōſtet aut cōſtare videatur
plibꝰ cūctiſqꝫ nō cōſtet Nā ſi queīterroges hodie qꝺ egiſti Rn̄deat of
ficio toge viriḽis iterfui. ſpōſalia aut nuptias freq̄ntaui Ille me ad ſig
nādū teſtamētū ille i aduocatōe ꝫ ille i cōſiliū aduocauit. Ita hec quo
die feceris nccāria. eadē ſi quotidie fciſti i te reputes iaīa videt Mltoma
gꝫ cū receſſeris Tūc ei ſubit rcordatō ꝙ dies q̄ꝫ frigidis rebus abſumpſi
mꝰ qꝺ̄ euēit mihi pꝰq̄ꝫ i laurentino meo aut lego aliquid aut ſcribo.
aut etiā corꝑi vaco cꝰ fulturꝫ aīmꝰ ſubſtinet Nihil audio qꝺ̄ audiſſe ni
hil dico qꝺ̄ dixiſſe peniteat Nemo apꝺ̄ me quenq̄ꝫ ſiniſtrꝫ ſmonibus

carpit. neminē ipē rep̄hendo niſi tū me cum par⁊ modeſcribo nulla
ſpe nullo timore ſollicitor nullꝭ rumoribꝫ inquietor. Mecū tm̄ ⁊ cū libellis
loquor O regiā ſynceramq̄ vitā O dulce ociū honeſtūq̄ atq̄ pene omī
negocio pulchriꝰ O mare o littꝰ ver̄ ſecretūq̄ Quā multa inuenitis q̄
multa dictatis Proin tu quoq̄ ſtrepitū iſtū inanemq̄ diſcurſū ⁊ inꝭ
tos ieptos labores vt p̄mū fuerit occaſio relinq̄. teq̄ ſtudijs vel ocio tra
de Satiꝰ eſt enī (vt attiliꝰ nr̄ erudiſſime ſil ⁊ facetiſſime dixit) ocioſum
eſſe q̄ nihil agere ¶ L. V. Fabio Juſto Sa.

OLim nullas mihi ep̄las mittis Nihil ē inquis q̄d ſcribā. At h̄
ipm ſcribe nihil eſſe q̄ ſcribas vt ſolū illud vn̄ maiores incipe ſolebā
Si vales bn̄ eſt ego valeo Hoc mihi ſufficit. eſt ei maxim Ludere me
putes, ſerio peto Fac ſciā quid agas. q̄d ſine ſollicitudie ſumma neſci
re non poſſum ¶ C. Pli. Clementi ſuo S.

SI quā vr bs nrā liberalibꝫ ſtudijs floruit. nunc maxie floret. mlta
q̄ clara exempla ſunt Sufficeret vnū Euphrates ph̄us. Hunc
ego in ſyria cum adoleſcentulꝰ militarem penitꝰ ⁊ domi inſpexi amari
que ab eo laboraui. ⁊ ſi nō erat laborādum Eſt ei obuiꝰ ⁊ expoſitꝰ ple/
nuſq̄ humanitate quā p̄cipit Atq̄ vtinā ſic ipſe ſpem quā tunc ille
de me cōcepit impleuerim. vt ille multū v̄tutibꝫ ſuis addidit. At ego
illas nunc miror q̄ magis intelligo quanq̄ ne nunc quidem ſatis itel
ligo Ut enim de pictore ſculptore fictore niſi artifex iudicare. ita niſi
ſapiens nō p̄ōt perſpicere ſapientem Quātum tamen mihi dāscernere
multa in eufrate ſic eminent ⁊ elucent. vt mediocriter quoq̄ doctos
aduertant ⁊ afficiant Diſputat ſubtiliter grauiter ornate ⁊ frequēter
etiā platonicam illam ſublimitatem ⁊ latitudinem effingit. Sermo
eſt copioſus ⁊ varius dulcis inprimis. ⁊ qui repugnantes quoq̄ du/
cat ⁊ impellat Ad hec vite ſanctitas ſumma p̄ comitas Inſectat vitia
non homines nec caſtigat errantes ſed emendat Quāq̄ quid ego plu
ra de viro quo mihi frui non licet. An vt angar magis quod non lic;
Nam diſtringor officio vt maximo ſic moleſtiſſimo Sedeo pro tribu
nali. ſubnoto libellos. conficio tabulas ſcribo plurimas ſed illiteratiſ/
ſimas literas Soleo nonnunq̄ de his occupationibus apud eufratē
queri Jlle me conſulatur affirmans eſſe hanc philoſophie ⁊ quidē pul
cherrimam p̄tem agere negociū publicum ꝯgnoſcere iudicare p̄mere
et exercere iuſticiam queq̄ ipſi doceant in vſum habere Mihi tamen
eſſe iſta facere q̄ cum illos totos dies audiendo diſcendoq̄ conſume
re Quo magis te cui vacat hortor cum in vrbem proxime veneris (ve
nias āt ob hoc maturius) illi te expoliendum limandumq̄ p̄mittas
Neq̄ enim ego vt multi inuideo alijs bonum quo ipē careo. ſed cō
tra ſenſum quandam voluptatemq̄ p̄cipio. ſi ea que mihi denegant
amicis video ſupereſſe

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 9

¶ C. Plinius Septitio claro S.

HEus tu ꝓmittis ad cenā nec venis Dicitur ius ad aſſem impendiū
reddes nec id modicū parate erāt lactuce ſingule. coclee tres oua
bina. alica cū mulſo ⁊ niue Nā hāc q̄ꝫ cōputabis. immo hāc in ꝓmis
que perit in ferculo Oliue bethice. cucurbite. bulbi. alia mille nōmin⁹
lauta Audiſſes comoedū vel lectorē vel lyriſten vel (que mea liberalitas)
oēs At tu a q̄ȝ neſcio quem oſtrea vuluas. echinos gaditanos maluiſ
ti Dabis penas. nō dico q̄s Dure feciſti. inuidiſti neſcio an tibi. certe
mihi ſed tñ ⁊ tibi Quātū nos luſiſſem⁹. riſiſſem⁹ ſtuduiſſemus Po/
tes apparatius cernere apud multos. nuſquā hilarius ſimplici⁹ incau
tius. Jn ſumma experiri. et niſi poſtea te alijs potius excuſaueris mi
hi ſemꝑ excuſa ¶ C. Pli. Bebio hiſpano ſuo

TRāquillus cōtubernalis me⁹ vult emere agellū quē vēditare ami
cus tuus dr̄. Rogo cures qūāti equū ē emat. ita enim delectabit
emiſſe Nam mala emptio ſꝑ ingrata ē. eo maxīe q̄ exprobare ſtultici
am dño videtur Jn hoc āt agello (ſi mō arriſerit p̄ciū) tranqllimei ſto
machū multa ſollicitāt Vicinitas vrbis. opportunitas vie. mediocri
tas ville. modus ruris q̄ aduocet magis q̄ꝫ diſtrigat Scholaſtic⁹ por
ro vt hic ē ſufficit. abūde tm̄ ſoli vt reuelare caput. refrigere oculos rep
tare ꝑ limitem vnam ſemitam terere. oēſq̄ꝫ viticulas ſuas noſſe ⁊ nūe
rare arbuſculas poſſint Hec tibi expoſui quo magis ſcires q̄ꝫ tum ille
eēt mihi. ego tibi debitur⁹ ſi prediolū iſtud qd̄ ꝯmendabitur his doti
bus. tā ſalubriter emerit vt penitentie locum non relinquat

¶ C. P. Priſco ſuo

ET tu occaſiones obligandi me auidiſſime amplecteris ⁊ ego ne
mini libentius debeo Duabus ergo de cauſis a te potiſſimum pe
tere conſtitui quod impetratum maxime cupio Regis exercituꝫ am
pliſſimum. hinc tibi beneficiorum larga materia. Longum preterea
tꝑs quo amicos tuos exornare potuiſti Conuertere ad nr̄os nec hos
q̄dem multos Malles tu quidē multos. ſed mee vecūdie ſufficit vnus
aut alter ac poti⁹ vn⁹ Js erit voconi⁹ roman⁹ Pr̄ in equeſtri gradu cla
rus clarior vitric⁹ imo pr̄ ali⁹ nā huic q̄ꝫ nōi pietate ſucceſſit. Jp̄e cite
rioris hiſpanie flamē ꝑꝛie fuit Hūc ego cū ſil' ſtudem⁹ arcte familiari
terq̄ꝫ dilexi Jlle me⁹ in vrbe ille in ſeceſſu ꝯtubernal'. Cū hoc ſeria cū h
iocos miſcui Quid em̄ aut ille fideli⁹ aico. aut ſodale iucūdi⁹ Mira in
ſmone. mira etiā in ore ip̄o vultuq̄ꝫ ſuauitas Ad hec ingeniū excuſſū
ſubtile dulce facile eruditūq̄ꝫ in cauſ agendis Ep̄las quidem ſcribit vt
muſas ip̄as latīe loqui credas. Amatur a me plurimū. nec tñ vincit
Eq̄dē iuuenis ſtati iuueni q̄ꝫ tū potui ꝑ etatē auidiſſiē cōtuli ⁊ nuper
ab optio ꝓncipe triū liberoꝝ ius impetraui Quod q̄ꝫq̄ꝫ ꝑce ⁊ cū delectu
daret. mihi tñ tā q̄ꝫ eligerer indulſit. Hec bñficia mea tueri nullo mō

meli⁹ q̄ vt augeã poſſiꝫ.p̄ſerti cũ ip̄e illa tã grate interp̄tet᷑.vt dũ prio
ra accipit poſteriora mereat᷑ Habes q̄lis q̄ probat⁹ charuſqꝫ nob quē
rogo ꝓ ingeio ꝓ fortũa exornes tua In p̄mis ama hoiem Nã licꝫ tri
buas ei q̄tũ ãpliſſiē poteris.nihil tñ ãplius potes amicicia tua.Qui⁹
eē eũ vſqꝫ ad itimã failiaritatē capacē q̄ magis ſcires.breuiter tibi ſtu/
dia.mores oēm deniqꝫ vitã eius exp̄ſſi Extēderē p̄ces niſi z tu rogari
diu nolles z ego tota hoc ep̄la feciſſem Rogat eñi z quidē efficaciſſiē
qui reddidit cãs rogandi ¶C.P:Mario ſuo Sa.

QUod ip̄e amicis tuis obtuliſſet ſi mihi eãdē materia ſuppeteret
Id iure nũc videor a te meis petitur⁹ Arian⁹ maturius altinatiũ
eſt princeps. Qũ dico p̄nceps nõ de facultatib⁹ loquor q̄ illi large ſup/
ſunt.ſꝫ de caſtitate iuſticia g̅uitate prudētia. Hui⁹ ego ꝯſilio in nego
ciis iudicio in ſtudiis vtor Nã plurimũ fide plimũ v̄itate intelligen/
tia p̄ſtat Amat me(nihil poſſum dicere ardēti⁹)vt tu Caret ambitu
ideo ſe in equeſtri gradu tenuit cũ facile poſcit aſcēdere altiſſimũ Mi
hi tñ ornãd⁹ excolēd⁹ ē Itaqꝫ magni eſtio dignitati ei⁹ aliq̄d aſtruere
inopinanti ſciētis ĩmo etiã fortaſſe nolētis Aſtruere q̄d ſit ſplēdiduꝫ
nec moleſtũ Cui⁹ g̅nis q̄ p̄ma occaſio tibi ꝯferas in eũ rogo. Habeb
me habebis ip̄m gratiſſimũ debitorē Quãuis eñi iſta nõ appetat,tã
grate tñ excipit q̄ ſi quãſi concupiſcat Uale

¶C.Pli.Catilio ſeuero

UEniã ad coenã ſꝫ iã nũc paciſcor ſit expedita ſit parca Socraticis
tm̃ ſmonib⁹ abũdet.in his q̄ꝫ teneat modũ Erũt officia añ luca
na.in q̄ incidere impune ne Catoni q̄dē licuit. Quē tñ.C.Ceſar ita
reprehendit vt laudet Deſcribit eñi eos q̄b⁹ obui⁹ fuerit.cũ caput ebrij
retexiſſent erubuiſſe Dein adijcit Putares nõ ab illis Catonem.ſed
illos a catone dep̄hẽſos Potuit ne plus autoritatis tribui.catoniqꝫ
ſi ebri⁹ q̄ꝫ tã venerabilis erat Nrē tñ coene vt apparat⁹ z ipendij ſic tē/
poris mod⁹ ꝯſtet Neqꝫ eni iis ſum⁹ q̄s vituperare ne inimici quideꝫ
poſſint niſi vt ſimul laudent vale

¶C.P.Uoconio romano

LIber quo nup optio p̄ncipi ꝯſul grãs egi.miſi z ingēti tibi miſſu/
rus z ſi nõ exigiſſes In h ꝯſideres veli vt pulchritudieꝫ materie ita dif
ficultatē In ceteris ei lcōrē nouitas ip̄a intētũ hꝫ.i hac nota vulgata
daꝫ ſunt oia Quo fit vt q̄ſi ocioſus ſecutuſqꝫ lctōr tm̃ elocutioni vacet
in qua ſatiſfacere difficili⁹ eſt cũ ſola eſtimat᷑ Atqꝫ vtinã ordo ſaltem z
trãſit⁹ z figure ſil' ſpectarent᷑ Nã inuenire p̄clare enũciare magnifice i
terdũ etiã barbari ſolēt Diſponere apte figurate varie niſi eruditiſ ne/
gatũ Nec v̄o affectãda ſunt ſp elata z excelſa Nã vt in pictura lumen
nõ alia res magis q̄ vmbrarũ mēdat.ita orōem tã ſubmittere q̄ attol
lere decet Sꝫ q̄d ego hec doctiſſimo viro Quin poti⁹ illis adnota que

putaueris corrigēda Jta eni magis credā cetera tibi placere ſi q̄dam
diſplicuiſſe cognouero ¶ Pli. Acilio

REm atrocem nec tm̄ epl̄a dignā largiꝰ macedo vir pretoriꝰ a ſuis
ſuis paſſus eſt ſuꝑbꝫ alioq̄n dn̄s ⁊ ſeuꝰ ⁊ q̄ ſuiuiſſe prēm ſuū paꝝ
ſimo mīmū meminiſſet Lauabatur in villa formiana. repente eum ſer/
ui circumſiſtunt Alius fauces inuadit. aliꝰ os ꝓberat pectꝰ ⁊ vētre ȝ at
qꝫ etiā (foedū dictu) verēda ꝯtūdit Et cū exanimē putarēt abijciūt i fer
uens pauimentū vt experienk an viueret. Jlle ſiue q̄z nō ſentiebat ſiue
q̄z ſe nō ſentire ſimulabat īmobil' ⁊ extētꝰ fidē pacte mortꜭ impleuit.
Tū demū q̄ſi eſtu ſolutꝰ efferk Excipiūt ſerui fideliores Cōcubine cū
vlulatu ⁊ clamore ꝯcurrūt. Jta ⁊ vocibꝰ excitatꝰ ⁊ recreatꝰ frigore locis
ſublatis oculis agitatoqꝫ corꝑe. viuere ſe (et iā tutū erat) ꝯfitek Diffu
giūt ſerui. quoꝝ magna ꝑs cōp̄hēſa eſt. ceteri reqrunk. Jtem paucis
diebꝫ egre refocillatꝰ nō ſine vltōis ſolatio deceſſit. ita viuꝰ vindicatus
vt occiſi ſolent Uides q̄ ꝑiculis. q̄ ꝯtumelijs. qđ ludibrijs ſumus ob/
noxij Nec ē q̄ quiſquā poſſit eē ſecurꝰ q̄z ſit remiſſus ⁊ mitis Nō enim
iudicio dn̄i ſȝ ſcelere ꝑimunk Uerꝫ hec hactenus. Quid p̄terea noui?
Quid nihil. alioq̄n ſubiūgerē Nā ⁊ charta adhuc ſupeſt ⁊ dies feriatꝰ
patif plꝰ ꝯtexi Addā qđ oportūe de eodem macedone ſuccurrit Cuȝ
in publico rome lauarek. notabilis atqꝫ etiā (vt exitꝰ docuit) animoſa
res accidit Eques romanꝰ a ſeruo eiꝰ vt trāſitū daret. manu leuiter ad
monitꝰ cōuertit ſe. nec ſuū a quo erat tactꝰ ſȝ ipſū macedonem tā gra/
uiter palma ꝑcuſſit vt pene cōcideret Jta balneū illi q̄ſi ꝑ gradus quoſ
dam p̄mum cōtumelie locus deīn exitij fuit

¶ Pli. Proculo ſuo

PEtis vt libellos tuos in ſeceſſu legā examinēqꝫ an editōe ſint dig
ni adhibes preces allegas exemplā. Rogas enī vt aliq̄d ſucciſiui tꝑis
ſtudijs meis ſubtrahā qđ imꝑtiā tuis Adijcis. M. Tulliū mira be/
nignitate poetaꝝ ingenia fouiſſe Sȝ ego nec rogādꝰ ſuȝ nec hortādꝰ
Nā ⁊ poeticen ipſā religioſiſſiē veneror ⁊ te validiſſiē diligo Faciam
ergo qđ deſideras tā diligenter q̄ꝫ libenter Uideor āt iā nūc poſſe re/
ſcribere eſſe opꝰ pulchꝝ nec ſupp̄mendū. q̄ꝫtū exiſtiare licuit ex ijs que
me p̄ñte recitaſti. ſi mō mihi nō īpoſuit recitatio tua Legis eī ſuauiſſi
me ⁊ peritiſſime. Cōfido tn̄ me nō ſic auribꝫ duci. vt oēs aculei iudicij
mei. illaꝝ deliniamentis reſtinguank Habenk fortaſſe ⁊ paululū retū/
dantur euelli q̄dem extorq̄riqꝫ nō p̄nt Jgik nō temere iā nūc de vniuerſi
tate ꝓnuncio de ꝑtibꝫ experiar legendo

¶ C. Pli. Seueriano ſuo Sa.

REcte ne oīa q̄ epl'e tue iā p̄dē ceſſant. an rcē? an occupatus es tu?
An tu nō occupatꝰ ſȝ occaſio ſcribendi vel rara vel nulla Eximie
hunc mihi ſcrupulū cui par eſſe nō poſſum. Eximie āt vel data opera

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 9

Tabellario miſſo ego viaticũ ego etiã premiũ dabo. Nũciet mõ q̃d op
to Ipſe valeo. ſi valere ē ſuſpenſum ꝛ anxiũ viuere expectãtē in horas
timentē q̃ꝫ ꝑ capite amiciſſimo quicq̃d accidere homini põt Uale

¶ C. Pli. Cornelio priſco Salutē

Udio valeriũ marcialē deceſſiſſe ꝛ moleſte fero Erat hõ ingenioſ⁹
acut⁹ acer. ꝛ q̃ pl'imũ in ſcribẽdo ꝛ ſal' hñret ꝛ fell'. nec cãdoris min⁹ Pro
ſecut⁹ erã viatico ſecedentē Dederã hoc amicicie dederã etiã ꝟſiculis q̃s
de me cõpoſuit Fuit moris antiq̃ eos q̃ vel ſingloꝝ laudes vl' vrbium
ſcͤpſerãt aut hõrib⁹ aut pecunia ornare Nr̃is vo tͤibꝫ vt alia ſpecioſa ꝛ
egregia. ita hoc in ꝑmis exoleuit Nã poſtq̃ꝫ deſijm⁹ facere laudanda ꝛ
laudari q̃ꝫ ineptũ putam⁹ Queris qui ſint ꝟſiculi q̃bꝫ grãm retulerī
Remitterē te ad ip̃m volumē niſi q̃ſdã tenerē Tu ſi placuerit ceteros
in libro req̃res Alloquit̃ muſã mãdãs vt domũ meã ex q̃lijs q̃rat ade
at reuerenter Sed ne tp̃e nõ tuo diſertã Pulſes ebria ianuã videto
Totos dat tetrice dies minerue Dũ centũ ſtudet auríbꝫ viroꝝ h̃ q̃d
ſcl'a poſteriq̃ꝫ poſſint Arpinis q̃ꝫ ꝯpare chartis Seras tutior ibis ad
lucernas hec hora ē tua cũ furit lye⁹ Dũ regnat roſa dũ madēt capilli.
Tũc me vel rigidi legãt catones Merito ne eũ qui hec de me ſcͤpſit. et
tũc dimiſi amiciſſime ꝛ nũc vt aiciſſimũ defũctũ eē doleo Dedit em̃ mi
hi q̃ꝫtũ maxie potuit. daturꝰ ãpli⁹ ſi potuiſſet. Tãetſi q̃d hõi põt dari
mai⁹ q̃ꝫ glã ꝛ laus ꝛ eternitas At nõ erũt eterna que ſcripſit Nõ erunt
fortaſſe Illa tamen ſcripſit tanq̃ꝫ eēnt futura

¶ C. Plin. Soſſio Salutē

Aluiſiũ nepotē validiſſiē diligo. viꝝ induſtriũ rcm̃ dlr̃ tũ q̃ apd̃
me vel potiſſimũ ē Idē. C. Caluiſiũ ꝯtubernalē meũ amicũ tuũ
a recta ꝓpinquitate ꝯplectit̃ Eſt eni fili⁹ ſororis. Hũc rogo ſemeſtri tri/
bunatu ſplẽdidorē ꝛ ſibi ꝛ auũculo ſuo facias Obligab' me obligabis
caluiſiũ nr̃m Obligab' ip̃m nõ min⁹ idoneũ debitorē q̃ꝫ nos putas Mul
ta beneficia in multos ꝯtuliſti. auſim ꝯtẽdere nullũ te melius. et q̃ꝫ hũ
vnũ aut alteꝝ collocaſſe

¶ C. Pli. Romano ſuo

Eya tu cũ ꝓxio res agent̃ quoq̃ mõ ad iudicãdũ veni. Nihil eſt q̃d
in dextrã aurē fiducia mei dormias nõ impune dormit̃ Ecce lici
ni⁹ nepos ꝑtor acer ꝛ fortis vir. multã etiã dixit ſenatori Egit ille in ſe
natu cãm ſuã. egit ãt ſic vt deprecaret̃ Remiſſa eſt multa ſꝫ timuit ſꝫ ro
gauit ſed op⁹ venia fuit Dices nõ oēs pretores tã ſeueri ſalleris nã vl'
inſtituere vel reducere eiuſmodi exemplũ nõ niſi ſeueri. inſtitutum re
ductum exercere etiam leuiſſimi poſſunt

¶ C. Pli. Saturnino ſuo

Uarie me affecerũt lr̃e tue nã ꝑtim leta ꝑtim triſtia ꝯtinebãt. Le
ta q̃ in vrbe teneri te nũciabãt Nolles inq̃s ſed ego volo Preterea q̃ re
citaturꝫ ſtati vt veniſſē pollicebãt Ago grãs q̃ expecto ꝛ triſte illud q̃d

Juli us valẽs grauiter iacet. ꝗꝗ ne hoc q̇d ẽ triſte ſi iuli⁹ vtilitatibus
ſtimet ꝗ maturiſſiẽ inexplicabili morbo liberari. Jllud plane nõ triſ
e ſolũ verũ etiã lucin oſuz ꝙ Juli⁹ auit⁹ deceſſit dũ ex eq̄ſtra redit. dece ſ/
it ãc ꝓcul a frẽ, amãtiſſiõ. ꝓcul a mrẽ a ſororib⁹ Nihil iſta ad mortuuz
ꝑtinẽt ſʒ ꝑtinuerũt cũ moreref. ꝑtinẽt ad hos q̇ ſuꝑſunt. Jã ꝙ in flore
ꝑmo tãte indolis iuuenis extinctus ẽ. ſumma ꝯſecutur⁹ ſi ꝟtutes eius
maturuiſſent Quã ille ſtudiorꝫ amore flagrarat. ꝗtũ legit ꝗtũ etiaz
ſcp̄ſit Que nũc oĩa cũ ip̄o ſine fructu poſteritatis aruerũt. Sed quid
ego idulgeo dolori cui ſi frenos remittas nulla materia nõ maxĩa eſt.
finẽ ep̄le faciã vt facere poſſim etiã lachrymis q̄s exp̄ſſit ep̄la Uale

¶ C. Pli. Fabato proſocero ſuo

Accepi lrãs tuas ex q̇b⁹ ꝯgnoui ſp̄eoſiſſimã teporticũ ſb tuo filijꝗ
tui noĩe dedicaſſe. ſequẽti diei portarꝫ ornatũ pecuniã ꝓmiſiſſe.
vt initiũ libertatis eẽt ꝯſũmatio ꝑoris Gaudeo ꝑmũ tua glã. c⁹ ad me
ꝑs aliqua ꝓ neccitudĩe redũdat Deiñ ꝙ mẽoria ſoceri mei pulcherris o
perib⁹ video ꝓferri Poſtrẽo ꝙ ꝑma nrã floreſcit. ꝗ mihi a quocunꝗ
excoli iucũdũ a te ꝟo letiſſimũ ẽ Qd̄ ſuꝑeſt. deos p̄cor vt aĩm iſtũ tibi
aio iſti tp̄s ꝗ lõgiſſimũ tribuãt Nã liquet mihi futurꝫ vt ꝑacto ꝙ ma
xime ꝓmiſiſti inchoes aliud. Neſcit eñ ſemel incitata liberalitas ſta
re cuius pulchritudinẽ vſus ipſe ꝯmendat

¶ Pli. Antonino ſuo

QUm ꝟſus tuos emulor. tũ maxie ꝗ ſint boni opior Ut eñ picto
res pulchrã abſolutãꝗ faciẽ raro niſi in pei⁹ effingũt. ita ego ab h̄
archethȳpo laboro r decido Quo magis hortor vt ꝗ plurima ꝓferas
que imitari oẽs cõcupiſcãt. nemo aut pauciſſimi poſſint

¶ C. Pli. Mauricio ſuo ſalutem

POllicitas me in formianũ Ueniã ex ꝯditõe. ne q̇d cõtra commo/
dũ tuũ facias Qua pactõe inuicẽ mihi caueo Neꝗ eñ marer lit
tus ſed te ociũr libertatẽ ſeq̄r Alioq̇n ſati⁹ ẽ in vrbe remanere Oportz
eñ oĩa aut ad alienũ arbitriũ. aut ad ſuũ facere Mei certe ſtomachi hec
natura eſt vt nihil niſi totũr merum velit

¶ C. Pli. Sabino ſuo Sal

ROgas vt agã firmanorꝫ publicã cãm. qd̄ ego quãꝗ pluribus oc/
cupatõib⁹ diſtentus adnitar Cupio eñ r ornatiſſimã coloniã ad
uocatõis officio r te gratiſſimo tibi munere obſtrigere. Nã cũ familia
ritatẽ nrãm (vt ſoles predicare) ad preſidiũ ornamẽtũꝗ tibi ſumpſerĩ
nihil eſt qd̄ negare debeã prerẽtim ꝓpria petẽti Quid eñ precib⁹ aut
honeſti⁹ pijs aut efficati⁹ amãtis Proinde e firmanis tuis ac iã potius
nris obliga fidẽ meã. Quos labore r ſtudio meo dignos cũ ſplendor
ipſorꝫ. tũ hoc maxie pollicef. ꝙ credibile eſt optios eſſe inter quos tu
talis extiteris

¶ C. Pli. Triario ſuo Sa.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 9

IM penſe petis vt cām agā ꝑtinentē ad curā tuā. pulchrā alioquin et famoſam Faciā ſꝫ nō gratis Qui fieri pōt inq̄s vt nō gratis Tu potes exigā enī mercedē honeſtiorē ḡtuito ꝓcinio. Peto atq̃ etiā paciſcor vt ſil' agat Cremuti⁹ ruſo Solitū hoc mihi ⁊ iā in plurib⁹ alijs adoleſcētib⁹ factitatū· Nā mire ꝯcupiſco bonos iuuenes oſtendere foro aſſignare fame Qđ ſicut preſtare. ruſoni meo debeo. vel ꝓpter natales ipſi⁹ vel ꝓpter eximiā mei charitatē Quē magni eſtimo in ijſdem iudicijs ex ijſdem etiā ꝑtib⁹ ꝯſpici audiri. Obliga me. obliga ante q̃ dicā Nā cū dixerit grās ages Spōdeo ſollicitudini tue ſpei mee magnitudini cauſe ſatiſfacturꝫ. Eſt indolis optīe. breui ꝓducturus alios ſi interi ꝓuect⁹ fuerit a nob' Neq̃ enī cuiq̃ tā clarꝫ ſtatī ingeniū vt poſſit emergere niſi illa materia. occaſio fautor etiā ꝯmēdator q̃ ꝯtingat

¶ Plini. Seruiano

GAudeo ⁊ gratulor q̄ fuſco ſalinatori filiā tuā deſtinaſti. domus ꝑtricia. pr̄ hōeſtiſſim⁹. mr̄ pari laude Ipſe eſt ſtudioſus lrār⁹ etiā diſert⁹ etiā puer ſimplicitate comitate iuuenis. ſenex ḡuitate Neq̃ ei amore decipior Amo q̄dē effuſe. ita officijs. ita reuerētia meruit Judicio tm̄ q̄dē tāto acri⁹ q̃to magis amo Tibi ſ̄o vt q̄ exploraueri ſpondeo habiturꝫ te generꝫ q̄ melior fingi ne voto q̄dē potuit Supē vt auum te q̃ maturiſſīe ſimillimū ſui faciat. quā felix tps illđ q̄ mihi liberos illi⁹ nepotes tuos. vt meos vel liberos vel nepotes ex vrō ſinu ſumere ⁊ quaſi pari iure tenere continget

¶ C. Pli. Feroci ſuo

EAdē ep'la te ⁊ nō ſtudere ⁊ ſtudere ſ̄t Aenigmata loq̄r Ita plane donec diſtinct⁹ qđ ſentio enūciē Negat eni te ſtudere ſꝫ eſt tā polita q̄ niſi a ſtudēte nō pōt ſcribi Aut es tu ſup oīs btūs ſi talia per deſidiā ⁊ ocium perficis

¶ Pli. Saturnino Sa.

REq̄ris q̄d agā Que noſti. diſtrigor officio. amicis deſeruio Studeo interdū qđ nō interdū ſꝫ ſolū ſeꝑ facere. nō audeo dicere recti⁹. certe beat⁹ erit Te oīa alia q̃ q̄ velis agere. moleſte ferrē. niſi ea q̄ agis eēnt honeſtiſſiā Nā ⁊ relp. ſue negocijs ⁊ diſceptare inter amicos laude digniſſimū eſt Priſci nrī ꝯtuberniū iucūdū tibi futurꝫ ſciebam. Nouerā ſimplicitatē ei⁹ nouerā comitatē Eundē eē (qđ min⁹ norā) gratiſſimū experior. cū iucūde officiorꝫ nrōrꝫ meminiſſe eū ſcribas

¶ C. Pli. Fabato ſuo

PAleſtriū tyronē familiariſſime diligo ⁊ ꝑuatis mihi ⁊ publicis neceſſitudib⁹ implicitū ſimul militauim⁹ ſil' q̄ſtores ceſaris fuimus Jlle me in tribunatu liberorꝫ iure preceſſit. ego illū in pretura ſum ꝯſecut⁹ cum mihi ceſar annū remiſiſſet Ego in villas eius ſepe ſeceſſi. ille in domo mea ſepe ꝯualuit Hic nūc ꝓconſul ꝓuinciā bethicā ꝑti

enī eſt petiturꝰ Spero imo cōfido facile me īpetraturū vt ex itinere de
flectat ad te ſi voles vindīcā liberare quos ꝓxīe īter aīcos manumiſiſti
Nihil eſt ꝙ verearis ne ſit hoc illi moleſtū cui orbē terrarū circūire nō
erit lōgū mea cā Proinꝫ nimiā iſtā verecūdiā pone. teqꝫ qd velis cōſule
Illi tā iucundū ꝗ̄ mihi erit qd tu iubebis ¶ Pli. Tacito ſuo

LIbꝝ tuum legi ꝛ ꝗ̄ diligētiſſiē potui ānotaui q̄ mutāda que ex
īmēda arbitrarer Nā ꝛ ego verū dicere aſſueui ꝛ tu libenter audire
Neqꝫ eīn vlli patientiꝰ reprehendūt ꝗ̄ q maxie laudari merēt Nūc a te
librū meū cū ānotatōibꝫ tuis expecto O iucūdas o pulcras vices Quā
me delectat Qd ſi q̄ poſteris cura nrī. vſqꝫ q̄qꝫ narrabitur q̄ ꝯcordia ſim
plicitate fide vixerimꝰ Erit rarū inſigne. duos hoīes etate ꝓpe modū
equali nō nulliꝰ in lris nōis (cogor eīm de te q̄ʒ parꝰ dicere q̄ꝛ de me ſilꝫ
dico) alterū alteriꝰ ſtudia fouiſſe. Equidē adoleſcentulꝰ cū iā tua fama
gloriaqꝫ floreret te ſequi tibi lōgo ſꝫ ꝓximꝰ īteruallo ꝛ eē ꝛ haberi ꝯcupiſ
cebā Et erāt multa clariſſima īgenia ſꝫ tu mihi (ita ſimilitudo nature
ferebat) maxime imitabilis maxime imitandus videbaris

¶ C. Pli. Maximo ſuo

NUper me cuiuſdā amici lāguor admonuit. optios eſſe nos dū
īfirmi ſumꝰ Quē eī infirmū aut auaricia aut libido ſollicitat Nō
amoribꝰ ſeruit. nō appetit hōres. opes negligit. ꝛ q̄ntulūcūq̄ vt relictu
rus ſatis hꝫ Tūc deos tūc hoīem ſe eē meminit Inuidet nemi. neminem
miratur neminem deſpicit. ac ne ſermōibꝫ quidem malignis aut attendit
aut alitur Balnea imagiatur ꝛ fōtis hec ſūma curarū ſūma votorū eſt. mollē
qꝫ ī poſterū ꝛ piguem ſi ꝯtigat euadere hoc eſt inoxiā btāmqꝫ deſtiat vi
tā Poſſū ergo qd pluris vbꝫ plimis etiā volumībꝫ philoſophi docere co
nantur. ipe breuiter tibi mihiqꝫ precipe. vt tales eſſe ſani pſeueremꝰ q̄les
nos futuros ꝓfitemur infirmi vale ¶ Pli. Septitio ſuo

Is quoſdā apud te rephendiſſe tanq̄ʒ ſi aīcos meos ex oīni occa
ſione vltra modū laudē Agnoſco crimen āplector etiā Quid enī
honeſtiꝰ culpa benignitatis Qui ſunt iſti qui aīcos meos meliꝰ me norīt
quis inuidet mihi feliciſſio errorem Ut ei nō ſint tales q̄les a me pdi
cantur. ego tn̄ beatꝰ ꝙ mihi videtur Igitur ad alios hāc ſiniſtrā diligentiā
cōferant Nec ſunt parū multi qui carpere aīcos ſuos iudiciū vocant
Mihi nō nūq̄ʒ pſuadebunt vt meos amari a me nimis vnquā putē

¶ L. Pli. Genitori ſuo

COnq̄ꝛor ꝙ diſcipulū vt ſcribꝫ optīe ſpei amiſiſti cuiꝰ ꝛ valitudine ꝛ
morte īpedita ſtudia tua quis neſciat. cū ſis oīm officiorū obſeruā
tiſſimꝰ cūqꝫ ōnes quos pbas effuſiſſime diligas Me huc quoqꝫ vrba
na negocia pſequūtur Sūt eī qui me iudicē aut arbitrū faciūt Accedūt
q̄rele ruſticorū qui auribꝫ meis pꝰ lōgū tps ſuo iure abutūtur. Inſtat et
neccitas agrorū locādorū ꝑq̄ʒ moleſta. adeo rarū eſt īuenire idoneos cō

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 9

ductores Quibꝫ ex cauſ precario ſtudo. ſtudeo tñ nã ꝛſcribo aliquid
et lego Sʒ cũ lego. ex cõgatõe ſentio ꝙ̃ male ſcribã Licet tu mihi bo/
num aim̃ facias qui libellos meos de vltõe heluidij orõi demoſthenis
confers quã ſane cũ cõponerem illos habui nõ vt emularer. improbuʒ
enĩ id ac pene furioſum. ſed tñ vt imitarer ꝛ ſequerer ꝙ̃tũ diuerſitas i
genioꝝ ꝛ cãe ſimilitudo pateret

¶ Plini⁹ Sabiniano ſuo Sa.

LIbert⁹ tu⁹ cui ſuccenſere te dixeras venit ad me aduolutuſ ꝙ pe/
dibꝫ meis tanꝙ̃ e uis heſit. fleuit multũ rogauit multũ etiam ta
cuit In ſumma. fecit mihi pnie fidem. Uere credo emendatũ qꝛ deli
quiſſe ſe ſentit Iraſceris ſcio ꝛ iraſceris merito. idꝙ ſcio Sʒ tũc quoque
precipua mãſuetudis laus eſt. cũ ire cãe iuſtiſſime ſunt Amaſti hoiēʒ
et ſpero amabis iterim ſufficit vt exorari te ſinas. Licebit rurſus iraſ
ci ſi meruerit. qd̃ exorat⁹ excuſati⁹ facies Remitte aliqd̃ adoleſcentie
ipſius remitte lachrymis remitte indulgentie Ne torſeris etiã ne tor
queatis cũ tã leuis iraſceris Uereor ne videar nõ rogare ſed cogere ſi
ipſe precib⁹ ei⁹ meas iũxero Iũgã tñ tãto pleni⁹ ꝛ effuſi⁹. quãto ipſuʒ ac
rius ſeueriuſꝙ corripui. diſtricte minat⁹ nũꝙ̃ me poſt hac rogaturum
Hoc illi quem terreri opꝫtebat tibi nõ idem Nõ fortaſſe iterũ rogabo
iterum impetrabo. ſit mõ tale vt rogare atꝙ pſtare deceat

¶ C. Plini. Sabiniano

BEne feciſti ꝙ libertum aliqñ tibi charꝝ. reducentib⁹ epiſtolis me
is in domum in aĩm recepiſti Iuuabit h̃ te me certe iuuat pmuʒ
qd̃ te tã tractabilem video vt in ira regi poſſis Deiñ qd̃ tm̃ mihi tri/
buis vt vel auctoritati mee pareas. vel precibꝫ idulgeas Igit̃ ꝛ laudo
et grãs ago. ſimul in poſterum moneo vt te errorib⁹ tuorum ꝛ ſi nõ fu
erit q̃ depꝛecet̃ ꝛ placabilem preſtes

¶ Pli. Priſco ſuo

EXprimere non poſſum quã iucundum ſit mihi qd̃ ſaturnin⁹ noſ
ter ſummas tibi apd̃ me grãs alijs ſup alias epiſtolis agit. Per
ge vt cepiſti virumꝙ optĩm ꝗ̃ faĩliariſſime dilige. magnã voluptatẽ
ex ei⁹ amicicia pcepturꝰ nec ad breue tp̃s Nã cum oibꝫ ꝟtutibꝫ abun/
dat. tum hac precipue qd̃ hʒ maximã in amore cõſtãtiã Uale

¶ Ex officina lr̃aria induſtrij viri proba
tiꝙ opificis Theodorici de Borne
Anno dñi. M.ccccc.xij.
Dauentrie

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 9

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 9

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 9

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 9

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 9

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 9

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 9

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 9